

1924

1999

IF VERLØSES 75 ÅRS JUBILÆUM

Indhold:

Forord
ved Ib Palmelund..... side 3

Perioden fra 1924-1953
ved Bent Damsgaard-Sørensen..... side 4

Perioden fra 1954-1963
ved Kurt Bredtved Jensen..... side 13

Perioden fra 1964-1998
ved Kurt Baden side 19

Orientering
fra klubberne.....side 32

Fremtiden
ved Ib Palmelund.....side 43

Foreningens
»blå bog«.....side 44

I F VÆRLØSE

Redaktion:

Bent Damsgaard-Sørensen
Kurt Baden
Kurt Bredtved Jensen
Ib Palmelund

Grafisk tilrettelegning:

Kaj E. Hermansen

Bogen er sat med:

10 punkt Times

Reproduktion:

Team Tryk, Værløse

Tryk: Team Tryk,

Værløse

FORORD

ved Ib Palmelund

Idræt er en væsentlig del af livet i en omegnskommune som Værløse. Kommunens største forening er IFV der med sine 4.600 medlemmer bliver en naturlig del af hverdagen i mange Værløsehjem.

Vores forening har nu eksisteret i 75 år, og det er interessant at kunne følge mange idrætsfamilier nu gennem 3 til 4 generationer.

Vi håber med dette jubilæumsskrift at kun-

ne give et indtryk af den rivende udvikling, de store kvaler og de flotte resultater, som vores hovedforening har overlevet og oplevet.

Vi har fået mere fritid, og mange har et stille-siddende arbejde, og vores kost er blevet ringere, hvilket nødvendiggør mere og mere motion. Disse forhold har på det nærmeste cementeret behovet for det organiserede idrætsarbejde.

Idrættens betydning for lokalsamfundet skal udmøntes i øget sundhed og velvære samt give masser af kulturelle og sociale oplevelser for at fremme forståelsen for de lokale værdier og normer. Værløseborgernes forventninger og krav til deres idrætsforening er med rette blevet mere markante med tiden.

Uden støtte og opbak-

ning fra politisk side vil denne opgave være uløselig.

I Værløse er der politisk tradition for, at idrætten selv må yde, for at kunne nyde. Det er kendetegnende, at foreningen gennem alle 75 år har måttet argumentere og slide hårdt for at få idrætsfaciliteterne op at stå. Og altid med vægt på, at lokaler og baner er for bredden, og i mindre grad for eliten.

At det nytter noget at slide og yde en fælles indsats er Værløsehalerne et godt eksempel på. En god blanding af selvbyggeri og store kommunale tilskud har skabt et mekka for idrætten centralt placeret i byen.

Jubilæumsskriftet er skabt i tæt samarbejde med Lokalhistorisk Arkiv i Ellens Lyst, og særudstillingen om

idrættens historie er lavet i samarbejde med Lokalhistorisk Museum på Mosegaarden.

Jeg takker Folkeoplysningsudvalget for økonomisk støtte til projektet. Dette tilskud har gjort det muligt at udsende jubilæumsskriftet til samtlige husstande i Værløse Kommune.

Jeg takker klubberne for deres indlæg til skriftet, men en særlig tak og megen ros skal lyde til redaktørerne for et omfangsrigt research og god sammenskrivning af de mange hændelser i årenes løb.

Også tak til Kaj E. Hermansen for flot grafisk tilrettelæggelse.

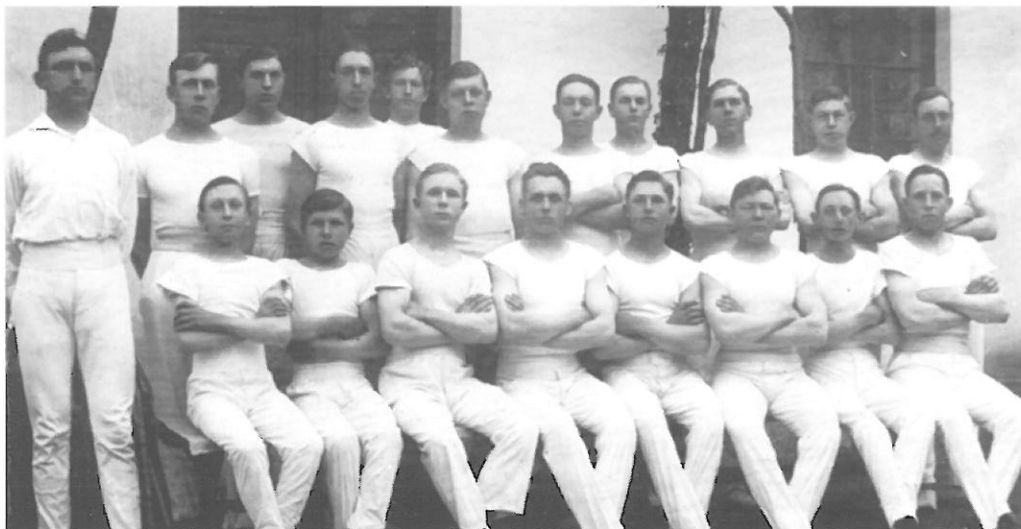
Rigtig god læselyst, og til lykke til alle idrættens venner med de første 75 år.

*Ib Palmelund
Formand*

En gymnastik- og idrætsforening ser dagens lys

Et fyldigt kildemateriale gør det muligt at følge de første år med Værløses første idrætsforening temmelig nøje, og det afslører en lidt famlende start i 1924, mens der allerede året efter synes at være kommet styr på tingene, bl.a. fordi foreningen på mange måder fik sit eget hjemsted. En værdifuld samling dagbogsoplysninger fra en af foreningens første bestyrelsesmedlemmer, Sophie Petersen fra Mosegaarden giver os oven i det hele en fornemmelse af de sociale spændinger og klasseskel i medlemskredsen, som måtte overvindes fra starten for at få foreningsfællesskabet til at fungere, og som senere førte til visse kontroverser. En nærmere udredning af dette skal dog udelades her, men blot nævnes som en ganske interessant vinkel på foreningshistorien helt op til omkring 1950, hvor lokalsamfundet på grund af bl.a. tilflytningen begyndte at ændre karakter.

Om tiden før starten på foreningen fortæller et udklip fra en lokalavis, som kom til foreningen ad omveje for 40 år siden. Afsenderen var den første mandlige gymnastikleder, der faktisk var i gang med et karlehold allerede

Karleholdet ved opvisningen i januar 1924

de i november 1923. Stedet var Lille Værløse Kro og lederen Lars Willumsen, den gang bestyrer på Hareskovgaard, men det medfølgende brev kom fra Calgary i Canada, hvortil han flyttede allerede i efteråret 1924. Det gik ham siden ganske godt med egen ranch og mange betrodde job som entreprenør, bl.a. bygningen af byens zoologiske have. Dette er imidlertid en helt anden historie.

I h.t. forhandlingsprotokollen blev den stiftende generalforsamling afholdt den 12. januar 1924, men først i løbet af året kom der rigtig fart i

tingene, idet også et pigehold i august måned kunne slutte med en opvisning efter nogle måneders træning.

Som leder af pigeholdet fungerede i begyndelsen læreren på »Frøenskolen«, færingen Maria Arge, men siden kom der med jævne mellemrum andre, hvoraf nogle var af egen avl og uddannet som delingsførere på sommerkurser. Det skete også, at byens bønder efter anmodning fæstede folk, der var gymnastikuddannet f.eks. i Ollerup.

Som nævnt i anden forbindelse spillede de mandlige

gymnaster også fodbold og dyrkede lidt fri idræt, hvilket var den tids benævnelse for atletik. 12 fodboldkampe blev afviklet med skiftende resultat den første sommer, og man deltog med succes i et par idrætsstævner med Bagsværd Idrætsforening.

Et afgørende skridt fremad kom med indvielsen af det ny afholdshjem (kommunekontor efter 1937) den 23. januar 1925. Knap tre uger før blev lærer Aksel Ougaard valgt som formand på generalforsamlingen, og Sophie Petersen noterede med tilfredshed i sin dagbog, at »bolchevik-

kerne« ikke kom med i bestyrelsen, hvem de så har været. Ved det efterfølgende konstituerende bestyrelsesmøde valgtes hun forståeligt nok som sekretær, men samtidig var hun en aktiv gymnast, som nødtigt svigtede sin træning.

Allerede på et bestyrelsesmøde i oktober 1924 var det blevet refereret, at »formanden er bortrejst, og ingen ved hvem der er suppleant«. Formanden var Karl Sørensen, en af Willumsens gymnaster. Ougaard blev således den første formand, som kom til at sætte sit præg på det organisatoriske arbejde, og det er uden tvivl hans fortjeneste, at

de første otte år forløb uden de store problemer.

Afholdshjemmet, som hovedsagelig blev bygget for testamentariske midler fra kvægavleren Charles Grut Hansen fra Kollekolle, var indrettet med forsamlingslokaler, kommunens første bibliotek, værten Niels Larsens private lejlighed (1. sal) og Værløses første gymnastiksal tilmed med scene. Dette kom selvfølgelig helt i Grut Hansens ånd gymnastikken og andre aktiviteter til gode i mange år fremover. Enkelte redskaber havde den forrige vinters gymnaster skaffet gennem tilskud fra kommunen og private, og som noget

af det første i 1925 gik man i gang med at søge kommunen om en hest og en svaber til gymnastiksalen samt at skaffe en fane, emblemer, ti sangbøger og en opslagskasse.

I april var der klar til gymnastikopvisning og højtidelig faneindvielse, hvor indskriften på fanen dog manglede. Sophie har noteret i sin dagbog, at hun tegnede bogstaverne V G og I (Værløse Gymnastik- og Idrætsforening) den 11. september, og fire dage senere afleverede hun fanen med den selvbroderede indskrift hos formanden på skolen. »De syntes den var finfin«, tilføjede hun stolt.

Krisetiderne og arbejdsløsheden kan ikke direkte aflæses i foreningsprotokollen, og medlemslister foreligger ikke, men mange må være kommet og forsvundet igen for at finde nye arbejdspladser. Alligevel har det været muligt at holde aktiviteterne i gang.

Kontingentet blev i 1925 fastlagt til 1,50 kr. pr. halvår for voksne og 1,00 kr. for medlemmer under 16 år, mens lederne var kontingentfri. Måske har dette givet en vis kontinuitet i bestyrelsen, men der var dog flere som kom til og stoppede igen efter en periode eller to. Medlemsmæssigt tegner der sig alt i alt et roligt forløb med en stagnation i medlemstallet mellem 1929 og 1934.

Sophie Petersen, der med omhu havde ført forhandlingsprotokollen, trådte som en af de markante ledere ud af bestyrelsen i 1928 og blev på sekretærposten afløst af gartner Poul Christensen, den første i bestyrelsen fra Kirke Værløse. Efter Aksel Ougaard fulgte først fodboldlederen Albin Schlütter som formand 1932-34, og for endnu en periode en anden af pionererne, købmand Svend Christensen 1934-36.

Karle- og pigeholdet fra 1925 foran det ny afholdshjem

»De gale fra Værløse«

De mandlige gymnaster, som var med fra idrætsforeningens start savnede en aktivitet, de kunne være fælles om i sommerhalvåret. Det blev først og fremmest fodbold, der allerede den gang var en etableret idrætsaktivitet i Danmark, selvom det mest var i hovedstaden og i provinsbyerne, hvor det måske var nemmere at skaffe anvendelige spillesteder. I Værløse var det i mange år en primitiv affære omkring en fodbold og en græsmark.

En af de pionerer, der spillede på holdet med tilnavnet »De gale fra Værløse«, Heinrich Werther har for år tilbage fortalt om vilkårene og de forskellige »baner«, som villige bønder, herunder sognefogeden stillede til rådighed: »Det var meget almindeligt, at køerne græssede på banen om dagen, og at de måtte fjernes, når der skulle spilles om søndagen eller om aftenen. Efterladenskaberne var der imidlertid stadig, og efterhånden som træning eller kampe fandt sted fik de i øvrigt pæne fodbolddragter en hel anden farve - måske mest i de mørkegrønne nuancer«.

Erich Christensen fra samme frygtindgydende mand-
skab har bekræftet dette, og

begge var også med, da det første »idrætsanlæg« blev etableret på Ryetvej i begyndelsen af 30'erne. Fodboldbanen skulle planeres med frivillig assistance og hjælp fra de lokale bønder, idet de stillede heste, vogne, redskaber m.v. til rådighed. Efter sigende sluttede de slidsom-

me aftener med gratis rarbarbergrod hos bestyrer Gunni Rud på Baunegaard, der var kasserer i foreningen 1930-33. Samdrægtigheden i foreningen blev ikke ved med at holde, kun 12 år. På en ekstraordinær generalforsamling den 7. november 1936 blev et forslag til en

deling foreslået, hvorefter fodboldspillerne stiftede deres egen klub, Værløse-Hareskov Boldklub med V.G.I.F.-formanden fra årene 1932-34, Albin Schlütter i spidsen og med hjemsted på det samme idrætsanlæg, de tidligere havde været med til at anlægge. Pladsen måtte deles med idrætsforeningens afdelinger for håndbold og fri idræt, hvoraf håndbold blev sat ind, som et slags modspil til den tabte fodboldafdeling. Striden om banefordelingen gik til tider så vidt, at sognerådet måtte træde ind og mægle. Dog var det ikke anderledes end, at man i 1938 og 1939 kunne enes om et fælles sommerstævne med fodbold (V.H.B.) og håndbold (V.G.I.F.).

Det kan ses af forhandlingsprotokollen, at der tilmed gentagne gange i besættelsestiden var følere fremme og forhandlinger i gang om en sammenslutning, men det lykkedes ikke at nå til enighed, og i 1944 opløste boldklubben sig selv. I V.G.I.F. blev der atter basis for at tage fodbold på programmet, i første omgang dog kun for drenge. Først i 1950 var der grobund for den afdeling, der senere udviklede sig til Værløse Boldklub.

Nogle af de første fodboldspillere i Værløse

Hvad udad tabes...

7

Folkedansere på Lille Værløse kro i 1939 under ledelse af Kirsten og Aksel Ougaard

Med fodboldens farvel til moderforeningen var risikoen for en krise i V.G.I.F. nærliggende, men afhængigt af hvordan forhandlingsprotokollen for perioden 1935-40 fortolkes, ser det ud til, at man overvandt de værste krisetendenser. Måske skyldtes det, at der forholdvis hurtigt blev skabt intern ro til nye initiativer kombineret med en fornyelse i lederkredsen, selvom mange gode kræfter havde tegnet foreningen indtil da. Det var imidlertid kendetegnende, at der var visse problemer ved generalforsamlingerne, når der skulle genvælges eller nyvælges repræsentanter til bestyrel-

sen, og bl.a. holdt de to formænd, Albin Schlütter og Svend Christensen kun hver to år på posten. Sidstnævnte overtog i 1934 sammen med sin bestyrelse et underskud på regnskabet, og der blev taget skridt til at få større kontrol med kontingentindbetalingerne. Man måtte oven i købet gribe til en kontingentsættelse for at imødegå, at flere tabte lysten til at betale. Voksne havde hidtil betalt 1,50 kr/måned og børn 75 øre, mens de nye takster blev henholdsvis 1,00 kr. og 50 øre (+ 25 øre ved søskenderabat). På den ordinære generalforsamling i 1936, hvor delingen af foreningen blev

foreslået, nægtede alle at modtage genvalg, men ud af det hele kom trods alt en fuldtallig bestyrelse med andenlærer ved byens gamle skole, Bent Stevns i spidsen. En af de væsentligste bestræbelser blev at få gang i de nye sommeraktiviteter håndbold og fri idræt (atletik), som allerede var foreslået under den afgåede bestyrelse. Årsprogrammet 1937 var særdeles ambitiøst, startende med forældrefest med børnekomedie i januar, fastlavnsfest på Kirke Værløse kro i februar, gymnastikopvisning med bal bagefter i marts, fest sammen med Asylforeningen i maj, håndboldstævne

og efterfølgende bal i august, foreningsudflugt til Helsingør/Helsingborg i september, dilettant i oktober (Ole Rævs datter) og endelig generalforsamling i november, hvor medlemstallet blev opgjort til 162 aktive og 42 passive. Sommeren igennem var der aktiviteter 3 aftener om ugen. Vintergymnastikken involverede 4 hold for karle, drenge, piger og småpiger.

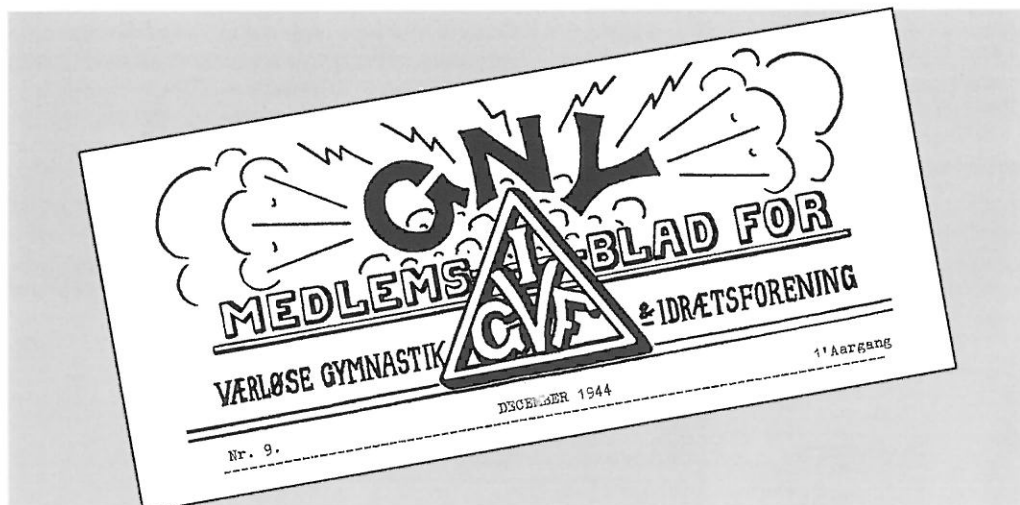
Dertil kom så idrætsmærkeprøver, og i 1938 også folkedans som noget nyt. Generelt må det konstateres, at førkrigsårene var gode år for V.G.I.F., som i det tidlige forår 1940 fik en ny og forpligtende formålsparagraf i vedtægterne med følgende ordlyd: »Foreningens formål er at udbrede interesse for sund og god idræt og at arrangere stævner, opvisninger og konkurrencer samt afholde møder og sammenkomster for at fremme dens formål«. På generalforsamlingen sluttede formanden, Bent Stevns med at udtrykke ønsket om, at foreningen måtte få lov til at dyrke sine interesser i god fred, selvom tiderne var dårlige.

Besættelsestiden og medlemsbladet »Gny«

Overfladisk set gav besættelsesårene 1940-45 ingen afgørende ændringer eller forstyrrelser i foreningslivet, når man ser bort fra, at levevilkårene blev stedse mere besværlige for den enkelte og familierne som helhed.

Tværtimod fik dette at være i en fælles båd en positiv indflydelse med større samling om de ting, som foreningen satte i værk, hvad enten det drejede sig om idrætten eller andre aktiviteter og arrangementer. Den gamle håndskrevne forhandlingsprotokol refererer neutralt periodens historie, og meget andet er der stort set ikke af kildemateriale før i april 1944, hvor foreningen optimistisk startede et medlemsblad.

På grund af den begrænsede plads må vi nøjes med at konstatere, at hovedaktiviteterne gymnastik, fri idræt (atletik) og håndbold fortsatte i rimelig god gængeperioden igennem med træning, opvisninger, turneringer og stævner, selvom det fortsat blev mere og mere besværligt at komme fra sted til sted, hvor man afviklede disse ting. Det må betegnes som imponerende, hvordan vanskelighederne blev overvundet, når turene gik omkring

»Hovedet« til foreningens første medlemsblad. 1/2 størrelse

på Sjælland til amtsopvisninger, mesterskaber o.s.v. Lysten var der tilsyneladende hos de enkelte medlemmer og diverse hold til at være med og gøre sig gældende i konkurrencen med de bedste fra andre foreninger. Internt blev der også igangsat aktiviteter som idrætsmærkeprøver, folkedans, orienteringsløb, terrænspport, hvor det dog gik lidt op og ned med interessen.

Foreningsledelsen under specielt to aktive formænd gjorde et probert stykke arbejde for at få sat forskellige andre ting i gang af kulturel og underholdningsmæssig

karakter for at adspredde i en svær tid. Dette gik lige fra medlemsmøder med f.eks. opbyggelige foredrag, fælles kaffebord og en svingom, som man kaldte dansen bag efter, til andespil og pakkefester. Men også dilettant og korsang blev dyrket, når mulighederne var til det, og dertil kom så de arrangementer, der gik på det »nordiske« - et tema, som dyrkedes en del i besættelsesårene. Hertil bør vel også regnes alsangsstævner og Skt. Hansbål med båltales, som dog kun gennemførtes en enkelt gang i 1944, hvor man også arrangerede en egentlig sportsuge

med flaghejsning, cykelløb »sognet rundt«, idræt, håndbold, orienteringsløb, præmieskydning (med pile), fodbold for børn samt afsluttende spisning den sidste aften på kroen med præmieuddeling og bal for medlemmer og gæster til langt ud på natten, (kl. 3.00).

Det var faktisk så »nordmalt«, som tænkes kunne, når tiden tages i betragtning. Om sportsugen kan læses i et medlemsblad med det symbolske navn: »Gny«, der på oldnordisk står for både stærk lyd og larm (våbengny) eller i overført forstand blot stærke meningstilkendegivel-

ser for og imod, som det hedder. Redaktionen, der var identisk med bestyrelsen, satte alle sejl til og forkyndte »at nu var ordet frit«. Bladet, der betaltes gennem annoncer fra stort set alle eksisterende lokale erhvervsdrivende, hørte absolut ikke til blandt de illegale, som blev fordelt i ly af mørket, men trykkeren fra »Duplikant« fremstillede også forbudte skrifter og blev arresteret i begyndelsen af januar 1945. Derfor blev det i første omgang kun til én årgang medlemsblad med ni informative numre. Derudover findes i arkivet kladden til januar-nummeret med bl.a. formandens nytårshilsen samt uden for planen et håndtegnet og -koloreret julenummer i ét eksemplar. Sidstnævnte er absolut et klenodie, »udsendt« til V.G.I.F.'s Julefest 4. Juledag. Samtlige deltagere i festen har prentet deres autografer i bladet med ønsket om et »Godt Nytaar«. Hvem der har løst kryds- og tværsopgaven vides ikke, men vedkommende, der har angivet »luft« under 16 lodret, har i hvert fald gættet rigtigt på spørgsmålet: »Mangler der af og til i gymnastiksalen«.

Lokaleproblemer var også

den gang tilbagevendende for foreningen, men måske på en lidt anden måde end senere. Gymnastik inkl. opvisninger, folkedans o.a. foregik i byens eneste gymnastiksal i kommunekontoret (indtil 1937 afholdshjem), hvor der også var scene til dilettant o. lign., men med besættelsen kom knapheden i brændsel og andre fornødenheder, og sognerådet sagde snart nej til opvarmning i vintersæsonen. Desuden var der evindelige problemer med rengøringen og mørklægningen på grund af en manglende bevilling, der først kom i 1943.

Johanne Grum, lederen af de kvindelige gymnaster fortalte i et brev til os i 1974 (50 års jubilæet) bl.a. følgende om forholdene: »Hvem mindes ikke den kolde scene, hvor vi klædte om, den frosne vandhane og det frosne toilet, den gamle kakkelovn, som vi en gang imellem forsøgte at tænde op i, når kulden var værst, og

når en eller andens forældre kunne afse en spand tørv og et par pinde. Resultatet var dog en kvælende røg og ingen varme, aske på gulve og hænder, der ikke kunne vaskes på grund af den rustne vandhane. Mange vinterdage var der tyk rim på væggene - og så var de fleste gymnaster barfodet, da sko ikke kunne skaffes, men mødeprocenten var god«.

Det ny afholdshotel på Ballerupvej gav kun husly for de mere stilfærdige arrangementer, men når det gik mere »vildt« til, var foreningen henvist til den gamle kro og dens nedslidte sal f. eks. når der var bal bagefter de nævnte stævner, pakkefester

o.s.v. Vilkårene i gymnastiksalen stod ikke til at ændre, og med tanke på kroen var det måske meget forståeligt, at man på generalforsamlingen i december 1944 besluttede, at der ikke skulle afholdes flere baller »under de nuværende forhold« med alt, hvad der kan lægges i denne konstatering.

Heldigvis gik det mod krigens slutning og den 4. maj-aften 1945 i gymnastiksalen, hvor mørkelægningsgardinerne blev fjernet som noget af det første, og hvor der blev givet frit løb for glæden uden større tanker for, hvad der siden hen skulle ske med og i foreningen.

Afholdhotellet på Ballerupvej med iskiosken som medlemmernes mødested efter 1937

10 Da V.G.I.F. blev til V.S.G. & I.

Efter at freden igen var kommet til landet, blev det atter lovligt at anvende et gevær til fredelige formål, og allerede i maj måned var der nogen, som stillede forslag om at oprette en afdeling for riffelskydning under foreningen. Der blev rettet en forespørgsel til 6. hovedkreds' formand, om det kunne ordnes, men vanskelighederne var store, fordi tyskerne havde stjålet de fleste af de geværer, skytteforeningerne ejede inden krigen, og de mere eller mindre tilfældige

våben, som var fordelt til medlemmer, der var aktive i modstandsbevægelsens ventegrupper, skulle afleveres igen. Alligevel blev der indkaldt til et møde i afholdshotellet på Ballerupvej i august måned, og afdelingen blev oprettet ved samme lejlighed med overofficiant F. Elling Christensen som formand. Han var en af foreningens meget aktive ledere under besættelsen med særlig interesse for idræt og herunder terrænsport. Desuden var han lokal modstandsleder.

Ved årets generalforsamling i 1945 skete den endelige optagelse i foreningen på lige fod med de andre idrætsgrene, og to skytter, Elling Christensen og den mere pacifistiske J. Peter Jensen, indgik i kredsbestyrelsen. Det lå lige for at ændre foreningens navn, så der kom et S for skydning ind i den forkortede udgave, i øvrigt svarende til hovedorganisationen D.D.S.G. & I., hvor skydning lige fra oprettelsen i 1861 var en hovedbestanddel.

Først og fremmest skulle

der skaffes rifler og ammunition, fordi tyskerne efterladenskaber kun kunne klare problemerne for en tid, når man betænker, at der allerede på de første 7 søndage blev knaldet ca. 3.000 skud af på den militære skydebane ved Ganløse Ore. 20.000 hjemtagne patroner måtte desuden kasseres, fordi de viste sig at være tjekkiske med en forkert kaliber.

En brugelig løsning på selve geværproblemet fik man først, da geværfabrikken i Otterup satte en dansk produktion i gang af bøssebøsser monteret på tyske bagstykker. Et andet problem var at få adgang til egen 200 m skydebane, men i juni måned 1947 kunne man indvie en sådan i entreprenør Sofus Nielsens grusgrav øst for Kirke Værløse efter et stort frivilligt arbejde.

Først i 1951 kunne man supplere med en indendørs bane til skydning med salonrifler i Lille Værløse skoles tagetage, siden i krybekælderen under skolens første gymnastiksal, tilmed med eget klublokale under scenen.

*Skydebanen i grusgraven
med indsat billede
af skydeklubhus samme sted*

»Humoristerne«

I referatet fra generalforsamlingen i 1947 er noteret: »En kreds af unge mennesker i foreningen foreslog at danne en slags underholdningsgruppe, som skulle overtage fremtidige underholdningsarrangementer. Et eventuelt overskud skulle deles halvt over, sådan at den ene halvdel indgik i et rejsefond, hvis midler skulle bruges som rejsetilskud til fortrinvis unge medlemmer, der af økonomiske grunde ellers var udelukket fra at deltage i sportstævner o. lign.« Forslaget blev vedtaget uden kommentarer. Det er vel en overfortolkning, at forslaget var stillet for at få gang i sagerne efter, at krigsårene var kommet på afstand, men det måtte ligne et ungdomsoprør mod den almindelige efterkrigsstræthed.

Enkelte følte sikkert også, at initiativet var rettet mod de aldersgrupper, der på så mange måder havde båret besættelsestidens byrder, og som ikke umiddelbart var motiveret for den spirende løssluppenhed. Gruppen kaldte sig »Humoristerne« og gik med en naiv optimisme »på jagt efter livsglæden«. Første gang var en fastelavnssøndag med »fru Fortunat«, hvor der bl.a. var

tøndeslagning til cykels i Bygaden. Som en særlig hyldest blev foreningens formand Poul Hansen udnævnt til æresmedlem med ret til at bære titlen: Hyperhumorist.

Fastelavnsfestlighederne udviklede sig de følgende år, og specielt ved optogene gennem byen blev der lagt stor fantasi for dagen, og kattekongerne blev genstand for stor hyldest. Gruppens skovture havde normalt god opbakning, men det er dog først og fremmest de sceniske udfoldelser, der danner erindringsbilledet af »Humoristerne«. Byens »teatersal« i kommunekontoret tog ikke

skade af en lidt hårdhændet behandling, og der veksledes flittigt mellem legemskulturen og underholdningen, og til det sidste føjede sig efter en fortid med amatørkomedier o.lign. de særlige »Humoristrevyer«. Aktørerne var alle amatører, og indholdet til tider ret banalt, men der blev gået frisk til sagen. De lokale indslag var i sagens natur centrale, og de høstede stort bifald hos det store og lydhøre publikum, som de fleste aftener fyldte den gamle sal til bristepunktet. Respektløsheden fik dog aldrig karakter af den hårde satire, fordi gruppen gerne ville stå sig

godt med den lokalbefolkning, der lagde en nyttig skærv i rejsefondet. Det hørte med, at der efter forestillingerne blev indbudt til bal på kroen for medlemmer med pårørende, så værtshuslivet også fik en chance.

Efter 5 år flyttede begivenhederne til byens nye scene på Lille Værløse skole, hvor man forsøgte sig med en lystspilfarce i den folkelige genre. Det blev for så vidt afslutningen på »Humoristperioden«. Interessen svandt på begge sider af rampen, og kassen blev overgivet til foreningens kasserer uden større fortrydelse.

12 Sognerådsformandens dilemma

I et referat fra generalforsamlingen i november 1946 kunne man i det genopstandne medlemsblad »Gny« læse, at dirigenten, Frogne-Knudsen havde et let hverv, men han måtte dog anvende en del af sine talegaver for at overtale nye kandidater til at gå ind i bestyrelsen, og stillingen så faretruende ud, fordi formanden, kassereren og skytteformanden ønskede at trække sig tilbage, og de få der var tilbage nægtede energisk at modtage valg.

Værst var det forståeligt nok at finde et emne efter formanden Jens Nielsen, der

sagde fra efter mange års tjeneste i bestyrelsen, heraf de sidste 2 år som formand.

»Mindst overbevisende var sognerådsformanden, Poul Hansens modstand, og han blev derfor sikkert til alles tilfredshed »den lykkelige«, der fik overdraget det ærefulde hverv«, hvis man skal tro referatet i bladet.

Poul Hansen var tiltrådt som sognerådsformand samme år og havde således to kasketter at tage på, da han under »eventuelt« fik lejlighed til at redegøre for en del forbedringer, som ville blive gennemført i gymnastiksalen

efter forslag fra den gamle bestyrelse. Desuden skitserede han nogle planer, kommunen havde for den kommende tid bl.a. for en ny stor idrætspark.

Det var også »Gny«, der i december måned kunne indrykke fra »højeste sted«: »Når sognerådet nu har mulighed for at erhverve den fornødne jord til det fremtidige stadion, er det i kraft af en dyb og god forståelse fra Kollekolles bestyrelse«. Grut Hansens ånd levede endnu, men det skulle tage sin tid at realisere de ellers lovende planer.

I det hele taget blev det Poul Hansen og hans forenings dilemma, »at alting ta'r sin tid«, fordi presset på kommunens andre anlæg, institutioner o.s.v. så småt begyndte at melde sig i efterkrigsperioden.

For foreningen spillede det ikke mindst ind, at byggeriet af Lille Værløse ny skole skulle fremmes efter, at planerne og byggeriet havde ligget i dvale under hele besættelsen, og netop det hårdt belastende og utidssvarende idrætsanlæg lå i vejen for skolens udbygning på videre sigt. Alligevel kunne Poul Hansen i sin 8-års periode glæde sig over, at det ellers gik relativt godt for de idrætslige aktiviteter i henholdsvis håndbold (på græs), atletik, skydning (fra 1945) og fodbold (fra 1950) om sommeren samt håndbold, skydning, gymnastik (under Dansk Gymnastik Forbund 1945) og badminton (fra 1950) om vinteren.

Det blev imidlertid svære og sværere at leve med de problemer, der tårnede sig op på anlægs- og lokaleområdet.

Det gamle klubhus på idrætspladsen ved Ryetvej med den ældste fløj af Lille Værløse skole i baggrunden.

Fra landsbyklub til hal-ejerklub

I 1954 påbegyndte kommunen byggeriet af en ny fløj til Lille Værløse skole.

Det lå klart, at foreningen måtte rykke teltpælene op, idet byggeriet lagde beslag på en stor del af den sportsplads, som var en del af grundlaget for idrættens eksistens. Gamle medlemmer følte det som en katastrofe, og så sent som i februar måned var man besluttet på at reparere og forskønne det gamle, brøstfældige klubhus. Et halvt år senere lånte kommunen det til arbejdsskur, og senere blev det solgt for 200 kroner.

Samtidig måtte bl. a. fodboldspillerne flytte udenbys og atletikafdelingen nedlægges. Foreningen blev så at sige spredt for alle vinde.

Det stod klart, at der måtte gøres noget for at få samling på det hele.

Arbejdet begyndte paradoksalt nok med en nedrivning af Anneksgaarden, der skulle give plads til biografen. Senere fulgte oprydningen af brandtomten fra Skovgaarden. Værløse S. G. & I. blev af vittige hoveder omdøbt til Værløse Sanerings- og Genopbygningsinstitut. Anvendelige materialer blev solgt og pengene indgik i en byggefond.

Anneksgaardens nedrivning, i baggrunden ses den nye biograf

På det tidspunkt var det højeste ønske at klare indretningen og møbleringen af et nyt klubhus på det idrætsanlæg, som ville komme.

Foreningens formand, sognerådsformand Poul Hansen var primus motor i nedrivningerne.

Problemet var, hvorledes vi skulle klare byggeriet af et klubhus, og det var naturligt et ønske, at sognerådet skulle sætte penge i projektet. Ved generalforsamlingen i november fratrådte Poul Han-

sen som formand, og Kurt Bredtved Jensen blev valgt som ny formand.

Poul Hansen udtalte som trøst til den nye formand, at det var et let job, særligt nu, hvor der var faldet ro over foreningen.

Foreningen fik en ny struktur med 5 afdelinger: Skytte-, gymnastik-, håndbold/atletik-, fodbold- og ungdomsafdeling.

Udover den nye formand blev Egon Poulsen valgt som kasserer og Bent Damsgaard-

Sørensen som sekretær. Der var derfor tale om et generationsskifte i foreningens ledelse. Udover formanden, kassereren og sekretæren indgik formændene fra de 5 afdelinger i den samlede kredsbestyrelse for V. S. G. & I. Det var også året, hvor foreningens medlemsblad GNY efter en pause igen så dagens lys.

Der var 293 medlemmer i foreningen, og den samlede kassebeholdning var på kr. 3.703,52.

Oprydningen af brandtomten fra Skovgaarden fortsatte i 1955, men medlemmerne svigtede dette projekt, så oprydningen trak ud og dermed afregningen for færdigt arbejde.

Nye arbejdsfelter blev taget op for at skaffe flere penge til byggefonden. På den høje grund (hjørnet af Kirke Værløsevej og Fiskebækvej) fik vi af sognerådet lov til at gå i gang med en intensiv dyrkning af jordbær og hør.

Jordbærstykket var der i forvejen og 1½ tønde land blev tilsået med hør. Jordbærrene kneb det gevaldigt med at få plukket, mens det straks gik nemmere med hørren, idet skatteriet sørgede for at få den rusket og videre behandlet.

Bestyrelsen nedsatte et tremands udvalg, der skulle arbejde med klubhusplanerne. Bent Damsgaard-Sørensen havde møde med Poul Hansen og Niels Ottar Hansen om klubhuset og dets placering, og man enedes om, at Bent Damsgaard-Sørensen skulle udarbejde et skitseforslag. I januar 1956 var byggefonden nået op på det »formidable« beløb af kr. 4000,-.

Poul Hansen gik ind for, at kommunen stillede materia-

ler til rådighed for klubhusbyggeriet, og det var hans tanke, at man skulle se at få de lokale håndværkere interesseret i byggeriet.

Byplanudvalget arbejdede

Annonce fra Kajs Avis i 1957

Sommerfest

2. - 7. JULI på Lille Værløse skole

Til fordel for byggefonden!

Der er fri adgang til festpladsen:

onsdag d. 3/7 kl. 19,00-24,00 lørdag d. 6/7 kl. 16,00-01,00[†]
torsdag, fredag 4-5/7 kl. 19,00-23,00 søndag d. 7/7 kl. 14,00-24,00

TOMBOLA - KONDITORI - PILESKYDNING

LYKKEHJUL - ROULET - PØLSEVOGN m. v.

OFFENTLIGT ASFALTBAL 3 DAGE:

ONSDAG d. 3/7 JAZZBAL af „THE MODERN JAZZKVINDET“

LØRDAG d. 6. juli BROR KALLES KAPEL

SØNDAG d. 7/7 AFSLUTNINGSBAL

OPVISNINGER:

Tirsdag d. 2. kl. 19,00 **SVENSK-DANSK BORDTENNIS**

torsdag d. 4. kl. 20,00 **VÆGTLOFTNINGSMATCH**

fredag d. 5. kl. 19,30 **FILMSFOREVISNING**

lørdag d. 6. kl. 22,00 **BLOMSTERPIGEN 1957 KÅRES**

søndag d. 7. kl. 17,00 **TRYLLEKUNSTNER**

søndag d. 7. kl. 19. **JUDOOPVISNING - FÆGTNING**

VÆRLØSE Skytte- Gymnastik- og Idrætsforening.

med planerne for det fremtidige idrætsanlæg, og vi var inddraget i bestræbelserne for at finde frem til den bedst mulige løsning. I overvejelser indgik placeringen af en

sportshal, hvor så siden den skulle komme fra, thi for vor egen del kredsede tankerne stadig om et klubhus, selvom én og anden forsigtigt fremførte, at det kunne være rart med en hal. Der var nu heller ingen tvivl om, at det var en hal vi ville have og ikke et klubhus, for som det blev sagt: En hal har mulighed for at forrente sig, det har et klubhus ikke.

Der blev afholdt et møde med formanden for Lillerød Badmintonklub og arkitekt Wetling, der var Lillerødhalens arkitekt, idet man syslede med at bygge en tøndehal, som den der var bygget i Lillerød. Årets sommerfest i skolegården var forløbet godt men med et beskedent overskud på kr. 10.000,-. Klubhusudvalget blev erstattet af et byggeudvalg bestående af: Kurt Bredtved Jensen, Bent Damsgaard-Sørensen og Hans Boe Nielsen.

Sommerfesten i 1957 var det hidtil største foretagende i foreningens 34 årige historie. Festen blev afviklet i skolegården med deltagelse af mange kendte og store orkestre. De sportslige aktiviteter blev afviklet på sportspladsen og i skolens gymnastisal.

Idrætsfolk fra vor svenske venskabsby Fagersta var

gæster i forbindelse med festen. På grund af kommunens sendrægtighed og foreningens manglende skitser og overslag til en hal - besluttede byggeudvalget at lade arkitekt Wetling udarbejde tegninger og overslag til en hal, der så skulle forelægges sognerådet på et møde, hvor også Dansk Idrætsforbund skulle deltage.

Med forslag og beregninger på sognerådets bord blev der etableret et møde under ledelse af sognerådsmedlem Chr. Hauch.

Mødet blev afgørende for det videre forløb. Synspunkterne blev trukket skarpt op og der blev gjort indsigelser mod hallens tøndefacon,

hvilket bl. a. skyldes en ihærdig lobbyisme overfor sognerådsmedlemmerne.

Chr. Hauch kunne ikke forstå, at vi ville have en større hal, end den der lige var bygget i Hjørring, idet han mente, at vi kunne klare os med en hal til én badmintonbane og så udvide den efter behov. Resultatet blev et ønske om en alternativ løsning, men iøvrigt kunne sognerådet ikke give uforbeholdent økonomisk tilsagn, da man ikke kunne binde det kommende sogneråd efter valget i foråret 1958. Foreningens ønske var et tilskud fra kommunen på kr. 100.000,-.

Efter dette møde besluttede udvalget, at Bent Dams-

... og fra loppemarked i krosalen

gaard-Sørensen skulle udarbejde tegninger og overslag til en hal. I januar 1958 var han og Niels Ottar Hansen (nyt medlem af byggeudvalget) færdige med nye tegninger og overslag til hallen. Kommunen stillede grunden til rådighed for en leje af kr. 100,- pr. år. Landet var i valutakrise og nationalbankdirektøren fastslog, at bygning af bl. a. idrætshaller burde indstilles. Der blev tid til at holde loppemarked over indsamlede effekter i den gamle kro med et overskud på kr. 4.000,-. Sognerådet lod igen høre fra sig, og ved et møde i februar lovede sognerådsformanden, at man fra kommu-

nens side ville yde et tilskud svarende til det beløb, foreningen kunne fremskaffe.

Herefter besluttede vi, at byggefonden skulle arbejdes op på mindst kr. 100.000,-. Incitamentet var nu, at hver krone, der kom i byggefonden i realiteten var en daler værd.

Der blev korresponderet flittigt med firmaer og leverandører af byggematerialer. Københavns Mørtelværker meddelte, at vi kunne afhente den for byggeriet nødvendige grusmængde uden beregning.

Ansøgningen til Boligministeriet om materialebevilgning - gav et negativt resul-

Loppemarked på Lille Værlose Kroplads

tat, men med sognerådets anbefaling fremsendte vi på ny en ansøgning til Boligministeriet. Der var virkelig gang i sagerne, med bl. a. stor sommerfest, og midt i det hele kom materialebevillingen fra Boligministeriet med følgende vilkår: »Arbejdet må ikke påbegyndes før den 15. august 1958, men hvis ikke arbejdet var påbegyndt senest 15. oktober samme år, ville materialebevillingen bortfalde«. Nu var der ikke andet at gøre end at komme igang!

Efter at grunden en regntung oktoberdag var sat af, gik ca. 100 medlemmer en lørdag-søndag igang med at grave ud til fundamenter.

Firmaet Larsen & Nielsen begyndte forberedelserne til de store betonkonstruktioner. Byggeudvalget bestod nu af: Kurt Bredtved Jensen, Egon Poulsen, Hans Boe Nielsen, Bent Damsgaard-Sørensen, Niels Ottar Hansen og Kurt Baden.

I januar 1959 blev Larsen & Nielsens tilbud på støbning af de ni bærende betonbuer accepteret. Aftalen med arkitekt Wetling blev annulleret. Vinteren stoppede arbejdet, og der var lang vej igen. Nye aktiviteter blev sat i værk for at skaffe penge til

byggefonden, der var nået op på kr. 40.000,-. Der var planer om salg af symbolske mursten, indskudsbeviser og meget andet. Ikke alt blev en realitet, og årsagen var den enkle, at byggearbejdet og den daglige ledelse af foreningen ikke levnede megen tid til andre aktiviteter. Efterhånden blev der færre til at trække læsset. De tekniske vanskeligheder begyndte at melde sig. Larsen & Nielsen kunne ikke finde ud af, hvordan man ville støbe de 9

betonbuer, fordi man ikke havde en kran, der kunne løfte dem henover kælderudgravningen, for at få dem monteret på de færdige fundamenter. Det sluttede med, at man valgte at opstille forskallingen på stedet og betonen blev hejst op via et cykelhjul og en spand. Den ændrede arbejdsgang forsinkede projektet med 6 måneder.

Medlemmernes arbejde gik støt videre med at gøre kælderen færdig, men som

tiden gik, blev det vanskeligere at motivere medlemmerne til at give et nap med på byggepladsen. Der opstod endda nogle negative tendenser og enkelte medlemmer forsøgte ihærdigt at påvirke andre til ikke at deltage i arbejdet, men pressen var stort set med i bestræbelserne for at sætte gang i arbejdet, selvom flere betvivlede, om den store opgave kunne klares af os. I det kommunale ungdomsnævn fremkom der spydige bemærkninger

Trods tekniske vanskeligheder og andre problemer gik bygningen af hallen dog fremad

om, at den opgave nok var for stor for foreningen.

Formanden måtte både i skrift og tale forsøge at vende stemningen i en positiv retning. Den fodboldbane der var ventet på så længe blev indviet den sidste dag i årets sommerfest af sognerådsformand Olaf Beck. Fodboldspillerne måtte klæde om i et gammelt militærtelt, der var anskaffet for kr. 90,-, men bad kunne man kun få, når det var regnvejr!

Årets sommerfest gav et

overskud på kr. 12.000,- og sammen med tilskud fra flere sider blev byggefonden forøget stille og roligt.

I december måned 1959 blev der afholdt et uofficielt rejsegilde for Larsen & Nielsen med vin og kransekage, og hver af arbejderne fik kr. 20,- i en kuvert. Faglært arbejdskraft var en mangelvare, og forskellige entrepriser måtte i 1960 overdrages til betalte entreprenører. Dette og nyttilkomne faciliteter øgede byggeomkostninger-

ne, og der blev fremlagt en ny finansieringsplan og budget for sognerådet. Årets sommerfest druknede i regn, men den 1. oktober var byggefonden nået op på kr. 92.000,-. Medvirkende hertil var foreningens deltagelse i en filmoptagelse, der fandt sted på Langebro i København. Velfærdstjenesten på Flyvestation Værløse blev forspurgt om muligheden for at stille 1000 personer til rådighed for en filmoptagelse.

Velfærdstjenesten gav til-

budet videre til foreningen, der sagde ja, uden egentlig at kende opgavens omfang. Det drejede sig om en sciencefiction-film »Reptilicus«. De 1000 statister skulle illudere som panikslagne københavnere, der var på flugt over Langebro fra et fortidsuhyre. Optagelserne fandt sted en søndag morgen kl. 4, og 30 store turistbusser hentede 1200 morgenfriske Værløseborgere i alle aldre - nogle var endda meget friske, så det var så som så med panikken. Der var mere panik i Værløse den lørdag nat, idet der mødte så mange borgere frem, at flere ikke kom med transporten, selvom busserne blev overfyldte og flere benyttede private biler.

I oktober nåede arbejdet på hallen så langt, at der blev holdt rejsegilde med deltagelse af flere hundrede borgere, og mange havde ikke sat deres ben på byggepladsen før.

I vinteren 1961 lå byggepladsen øde hen, men taget var lagt. Juletræerne gav traditionen tro penge til byggefonden, og hallens budget var nu nået op på 1 mill. kr. plus kr. 100.000,- til inventar. Det nye budget blev forelagt sognerådet, der syntes, at det så rimeligt ud og gav en kom-

...men til rejsegildet var der stor tilslutning

Resultatet af de mange anstrengelser. Bemærk ovenlyset og den markante skorsten

munegaranti på kr. 715.000,-. Stigningen på budgettet med kr. 372.000,- virkede voldsom, men ved en nøjere gennemgang viste det sig, at det hovedsageligt var forbedringer.

Sommerfesten i 1961 blev afholdt i hallen og for første gang blev denne taget i brug, selvom kun betongulvet var klar. Det blev til et overskud

på kr. 11.000,-. Det gik langsomt med arbejdet på hallen, hvilket var ærgerligt, da vi ellers kunne begynde at skimte færdiggørelsen. Mange store opgaver blev overdraget til håndværkere.

En del af hallens gulv blev pålagt et fjedrende betongulv - som noget nyt - men det bestod ikke prøven og blev erstattet af et fjedrende træ-

gulv, der blev malet grønt med opmærkning til såvel håndbold som badminton og tennis. Byggeudvalget for hallens opførelse blev afløst af et forretningsudvalg bestående af de samme medlemmer.

Foreningen fik 2 nye æresmedlemmer. Lærer Bent Stevns og Ove Damsgaard-Sørensen.

En sammenkomst for 80 medlemmer blev afholdt som en beskeden tak for arbejdet i foreningen. Hallen stod i kr. 1.200.000,- plus værdien af den frivillige arbejdskraft. Der blev optaget lån for kr. 715.000,-.

Indvielsen den 15. december 1962 blev foretaget af sognerådsformand Olaf Beck, der på kommunens vegne gav et fjenstyret markeringsanlæg til hallen.

Byggefonden nåede i 1963 op på kr. 120.000,- hvilket gav et tilskud fra kommunen på samme beløb.

På årets kredsgeneralforsamling udtalte formanden, at der i de senere år havde været alt for megen uro i foreningen, og han fortsatte med et ønske om, at sammenholdet måtte blive bedre og at hallen, som vi havde drømt om og som nu stod her, måtte blive en samlende faktor. Kurt Bredtved Jensen ønskede efter 11 år i bestyrelsen, heraf 2 år som formand for fodboldafdelingen og 9 år som formand for V. S. G. & I. ikke genvalg til formandsposten, nye kræfter måtte til. Formanden blev hyldet for sin indsats og blev udnævnt til æresmedlem.

Til ny formand blev valgt Preben Wardil.

Seks gode år

Efter den hektiske byggeperiode var foreningen nu kommet ind i mere roligt vand, og denne periode blev på mange måder rigtig god, bl.a. fordi forholdet og kontakten til kommunen var så god, som det var tilfældet.

En sidste sommerfest blev holdt i 1964 over 3 lørdage, hvoraf den sidste var forberedt 40 års jubilæet.

I hallens kælder startede en ny afdeling for billard. Der etableredes også ny fodboldbane og lys på grusbanen. Den videre udbygning omfattede bl.a. tennisbaner i Værløse, og skydebanen i hallen nærmede sig afslutningen og blev indviet i

1965. Det kommunale tilskud til unge medlemmer steg fra 5 til 8 kr., og de statslige og kommunale tilskud havde nået en størrelse, der med datidens øjne blev betegnet som velsignelsesrig.

Formanden afgik i 1966, og i stedet valgtes Hans Boe Nielsen som ny formand.

Etableringen af tennisbanerne var kommet i gang og skred godt fremad. De blev færdiggjort i foråret 1968. Samtidig begyndte det at knibe med plads i hallen og foreningen frygtede, at kommunen ikke fik sat tingene hurtigt nok i gang. Derfor ønskede man et kontaktudvalg til Værløse kommune.

1968 var også året, hvor svømning blev taget op. Man trænede i Herlevbadet. Antallet af medlemmer var nu på ca. 2000. En udvidelse af hallen var påkrævet. Derfor arbejdede bestyrelsen på en midlertidig udvidelse ved hjælp af en boblehal til en pris af kr. 265.000. Sagen forelagdes kommunen sidst på året. På grund af den midlertidige karakter, ville man afskrive den over 5 år.

I 1969 blev foreningens udkast til en 5 årsplan gennemgået med KUA, der var positivt indstillet.

Planen indeholdt bl.a. fremskaffelse af følgende: Boblehal, træningslokale,

svømmehal og supplerende udendørs anlæg. Kort efter godkendtes boblehallen, der blev placeret øst for hallen. Den blev bestilt og rejst på rekordtid, og blev indviet den 21. september 1969.

I forbindelse med den nye fritidslov aftaltes det med Værløse kommune, at VSG & I samlet søgte om medlemstilskud og driftstilskud i henhold til fritidsloven, i stedet for at hver afdeling søgte separat. Dette lettede lidt på bestyrelsens administrative arbejde, der efterhånden var blevet noget af en plage.

*Den lille boblehal,
en nødløsning gennem 11 år
(1969- 1980)*

Den lange, seje kamp

Perioden 1970-1983 lå mellem byggeriet af den gamle hal og de nye haller.

Referaterne fra kredsbestyrelsens møder og kredsgeneralforsamlinger fortæller om dagligdagen i foreningen.

Man kan læse både om de små ting, der hændte og om den dramatiske udvikling, der skete i perioden. Med Værløsehallen var der sat en udvikling i gang, som ikke var til at stoppe, men problemerne blev større og større. Mange bestyrelsesmedlemmer gav op undervejs, men heldigvis lykkedes det altid at finde nye, selv om det mange gange var svært, så svært, at foreningens liv stod på spil. I dette skrift vil det for overskuelighedens skyld være nødvendigt kun at omtale de væsentlige problemer, foreningen kom ud for i de 14 år. Dette afsnit vil derfor væsentligst beskæftige sig med kampen for nye idrætsfaciliteter, krydret med glimt fra den øvrige del af historien.

I maj 1970 drøftedes mulighederne for at udvide med endnu en boblehal eller at få kommunen til at fremskynde et nyt halprojekt. Der var overbelægning og ventelister i flere klubber, men det så ikke ud til at være muligt at

få gennemført de ønsker, der var indeholdt i den reviderede 5-årsplan. Det påpegedes, at nye lokaler måtte skaffes til veje i hurtigere rækkefølge end tidligere, hvis konsekvensen ikke skulle blive stagnation i stedet for naturlig ekspansion og en udvikling af nye aktiviteter i takt med behovet.

I 1971 opfordrede Magistraten foreningen til at fremkomme med et skitseoplæg vedr. det areal, hvor de forskellige haller kunne placeres, men understregede dog, at de økonomiske forhold for tiden ikke gav mulighed for at kommunen stod som bygherre. Skitsen fremsendtes og blev anbefalet af Fritids-

nævn og Fritidskommission. Den var vedlagt en redegørelse for finansieringen af et nybyggeri.

Det nødvendige årlige beløb i 5 årsperioden var opgjort til ca. 2,3 mill. kr., der burde afsættes på kommunens budget til idrætsformål.

Formanden Hans Boe Nielsen døde og næstformanden, Bent Damsgaard-Sørensen indtrådte som formand.

Sidst på året havde medlemstallet passeret 3000 og foreningens skitse til en haludvidelse var blevet godt modtaget i Kulturelt Udvalg (KUA). Byplanudvalget lovede først på året 1972 en forhandling, men meddelte

senere, »at man ville vende tilbage til spørgsmålet, når der forelå en behovsanalyse for hele kommunen«.

Golf kom på programmet. På golfbanen ved Ryget skov var anlagt 7 huller og de sidste 2 var planlagt, ligesom der blev planlagt og projekteret et klubhus.

Kommunens behandling af haludvidelsen blev tilsyneladende forhalet uden påviselig grund, men det så ud til at årsagerne var placering af svømmehallen, udbygningen af Bymidte Øst og Stiagers vejføring, ligesom det spillede en rolle, at kommunen havde skitseret placeringen af et gymnasium på den nuværende idrætsplads.

Golfbanen ved Ryget Skov - i den korte tid banen eksisterede

I efteråret 1972 præsenteredes foreningen uden forudgående forhandlinger for et færdigt projekt til en (skole) idrætshal ved Søndersøsken. Projektet måtte stort set accepteres som det var. End ikke højden på hallen (kun 7 meter) kunne ændres til de normer, der var gældende dengang.

Året 1972 sluttede med, at Overfredningsnævnet krævede golfbanen ved Ryget skov nedlagt.

Januar 1973. Kommunen købte en pavillon til omklædningsrum for fodbold og satte en grusbane med lysanlæg i gang. Foreningen anmodede om at få taget lokaleproblemerne op igen.

Bent Damsgaard-Sørensen valgtes til ny formand.

Det forløb, at svømmehallen var på kommunens dagsorden, og at der var gode chancer for projektet. Placering ved hallen skulle ligge fast, og anlægsbudgetterne indeholdt 3,5 mill. kr. i 1975/76.

24. september kunne Søndersøhallen tages i brug og det gav et midlertidigt pusterum.

Idrætten udarbejdede i 1974 en ny plan »...fritiden i fremtiden«. De næste år skulle vise, at man fra kommunal

Gymnastikopvisning i den ny Søndersøhal ved Søndersøsken

side ikke tog planlægningen alvorligt. Udgangspunktet for den fysiske planlægning var »en næsten eksplosiv vækst i medlemstallet på baggrund af den klart stigende interesse for idræt og motion«.

Medlemstallet var nu ca. 3500. Foreningens struktur passede ikke til virkeligheden og der blev lagt op til vedtægtsændringer og evt. en navneændring.

I 1975 lagde kommunen op til en offentlig debat om Bymidstens fremtid.

Idrætsarealerne (og dermed halproblematikken) blev holdt uden for, trods foreningens anmodning om at området burde betragtes som en helhed.

Foreningens opfattelse var den, at svømmehal, gamle hal og ny idrætshal burde ses i sammenhæng og gjorde dette til foreningens bidrag i

forbindelse med byplanudkastet for området.

Under KUA blev der nedsat en arbejdsgruppe vedr. faciliteter i en svømmehal og midt på året blev et ideoplæg afleveret til KUA.

Foreningens ny struktur blev godkendt. Navnet ændredes til IF Værløse (IFV), og der nedsattes 3 permanente udvalg: Idrætsudvalget, administrationsudvalget og haludvalget.

I slutningen af 1975 så Fritidsnævnets plan for en 5 års periode således ud:

Svømmehallen påbegyndes 1976 - færdig 1978, pris ca. 10 mill. kr.

Hareskovhallen 1977/78, 4,6 mill. kr. Dobbelthal i Værløse 1979/80 til 7 mill. kr. Herudover afsættes kr. 500.000 pr. år til andre fritidsfaciliteter.

I begyndelsen af 1976 fremsendtes fornyet henvendelse til kommunen, hvilket førte til et møde med KUA, der var fornærmet over IFV's skrivelse. Indholdet blev betegnet som »uforskammet«. Kredsbestyrelsen tog kraftigt afstand fra disse bemærkninger, men blev dog fortsat beskyldt for at råbe for højt, at ville dominere og at øve pression.

Som ny formand valgtes Kurt Baden.

I slutningen af 1976 blev et nyt forsøg gjort på at få fremmet en planlægning i form af en byplan for området mellem Stiager og Skovlinien med det formål at få gjort klar til en haludvidelse, og det endte med at KUA godkendte de af IFV foreslåede retningslinier vedr. haludvidelsen.

1977. Der var nu gået 7 år siden haludvidelsen blev

nævnt første gang. Kommunen ønskede hal 2 udsat i 2 år. IFV ville forcere arbejdet med en række PR-tiltag.

I maj 1977 afholdtes igen møde med KUA. Kommunens investeringsplan indeholdt 8 mill. kr. i 1978/80, men det blev understreget, at det var vigtigt, at IFV færdiggjorde rapporten vedr. haludvidelsen hurtigt, hvorfor arbejdet forceredes og afsluttedes i august samme år med 16 siders omtale og et bebygget areal på 4100 m².

På repræsentantskabsmødet i maj var det ikke muligt at få valgt en fuldtallig kredsbestyrelse. Formanden fremsatte derfor forslag om »ophævelse af IFV«. På et senere ekstraordinært møde blev bestyrelsen fuldtallig. IFV levede videre.

I oktober blev nyt møde afholdt med KUA, der nu oplyste at investeringsplanen var udskudt 1 år til 1979/81, men kun omfattede spillepladsen og omklædningsrum.

Resten var udskudt til 1983. Det tilføjedes, at der ikke kunne gives løfter om tidsfristens overholdelse, da man ikke kunne forpligte kommende kommunalbestyrelser, og at der iøvrigt først skulle udarbejdes lokalplan

Forsiden af den husstandsdelte brochure, 1977

for området. Dette havde IFV anmodet om for over 1 år siden.

Senere på året modtog IFV efter forespørgsel en foreløbig tidsplan for haludvidelsen. Der blev dog i kommunens meddelelse taget forbehold overfor tidsfristerne med følgende citat: »Yderligere for at undgå senere problemer må forudskikkes, at

lagte arbejds- og tidsplaner er meget følsomme overfor f.eks. krav om ændringer, alternative forslag, klager etc., hvorefter de første tidsfrister desværre ofte overskrides - ja, det er vel det normale, at de overskrides. Den vedhæftede tidsplan, der nærmere omtales i det følgende må tages med disse forbehold« - citat slut.

Det var på denne baggrund IFV besluttede sig til at udsende en PR-brochure til samtlige husstande. Heri gennemgik man sagsforløbet fra 1969 til 1977, der var også omtale af ventelister, medlemsudvikling etc. Det besluttedes endvidere at indrykke en informationsannonce i lokalbladene i begyndelsen af 1978.

I midten af februar 1978 modtog man svar fra kommunen. Man mente ikke IFV havde grund til skuffelse og pessimisme, når man kunne se, at der blev arbejdet med opgaven. Et efterfølgende møde med borgmesteren gav ikke væsentligt resultat. Borgmesteren foreslog, at IFV indbød den kommende kommunalbestyrelse til et møde ret hurtigt efter valget. Dette møde ændredes senere til et møde med BYPLAN og KUA vedrørende haludvidelsen, hvor BYPLAN fremlagde notat vedr. lokalplanen. KUA anbefalede at hallen blev udvidet med ca. 4100 m², men opdelt i etaper, hvoraf etape 1 blev bygget i 1981/82.

Som ny formand valgtes Egon Staniok.

IFV blev anmodet om at prioritere ønskerne til lokaler. 3 alternative muligheder

drøftedes og IFV valgte en løsning baseret på 2 enkelt-haller i stedet for en dobbelthall. Resultaterne fremsendtes i 1979 til KUA, der udskrev en arkitektkonkurrence vedr. haludvidelsen. Henning Larsens tegnestue blev udpeget som vinder.

Ved budgetforhandlingerne senere på året blev projektet udskudt igen. 1. etape forventedes nu påbegyndt i 1983.

Lokalplanarbejdet henlag-

des, og IFV undersøgte, om der var mulighed for at finde en løsning, hvor foreningen indgik som direkte lejer eller ejer.

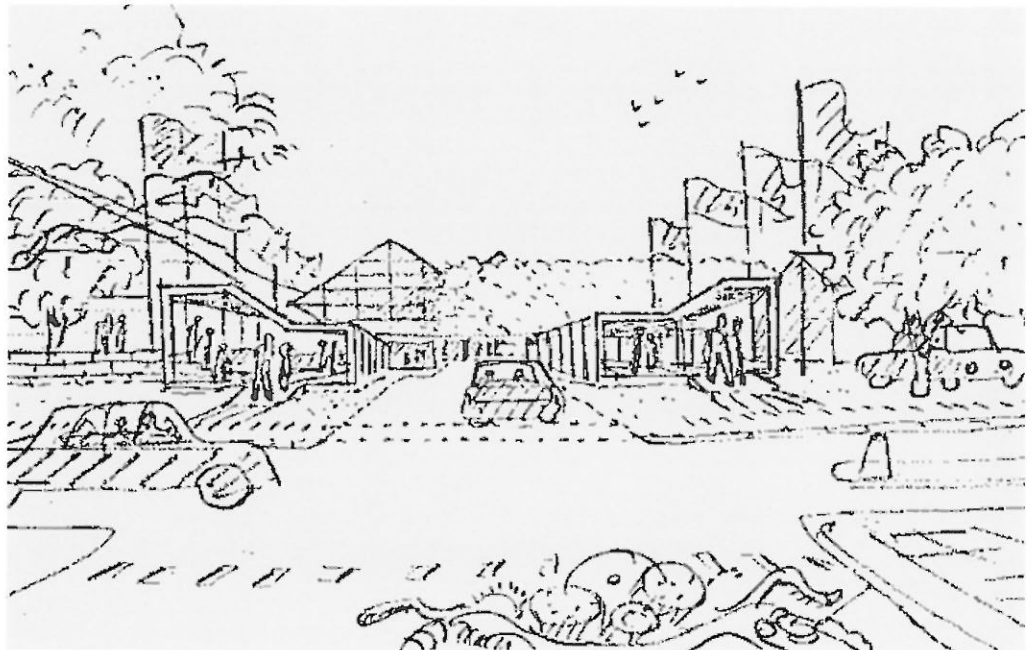
Midt i året mødtes svømmehalsgruppen med KUA, hvor man fastholdt oplægget fra 1975 og sidst på året erfarede man, at kommunen havde besluttet igangsætning af projektering af svømmehallen.

Formanden fratrådte i august 1979 med øjeblikkelig

varsel. Næstformanden, Bent Damsgaard-Sørensen indtrådte til det kommende repræsentantskabsmøde, men spørgsmålet blev udsat til maj 1980, da han accepterede at fungere som formand på grund af de nye undersøgelser om haludvidelsen.

I slutningen af 1979 var svømmehallens igangsætning fastsat til 1981. Der var ofret så megen planlægning og investering i projektet, at man turde tro på det.

Skitse fra vinderprojektet om udvielsen af Værløsehallen, Henning Larsens tegnestue, 1979

I januar 1980 måtte man konstatere, at boblehallen var udslidt efter 11 års intensivt brug. Der blev indhentet tilbud på en isoleret dobbelt-boblehal, som fremsendtes til KUA med anmodning om udskiftning snarest muligt. Planlægningsgruppen vedr. haludvidelsen afsluttede sit arbejde med at fremsende forslag til kommunen dels på lejebasis i 10 år med senere køb og dels på en lånefinansieret hal.

I efteråret bevilgede kommunen en ny dobbelt boblehal, der vederlagsfrit blev

overdraget til IFV, men ejendomsretten skulle føres tilbage til kommunen, når den permanente hal blev bygget.

Den 20/3 1981 indviedes den nye boblehal og samtidig blev det oplyst, at en ny hal på Værløse skole kunne tages i brug i begyndelsen af 1982.

I maj 1981 foreslog bestyrelsen vedtægtsændringer for at gøre det lettere at få valgt en bestyrelse, der blev nedsat til 5 personer. Først i august blev disse ændringer vedtaget på et ekstraordinært møde, hvor formanden motiverede forslaget med at

IFV's fremtid stod og faldt med vedtagelsen, der da også blev besluttet.

I efteråret oplyste formanden, at der ikke kunne forventes væsentlige forbedringer i lokalesituationen. Ny hal kunne tidligst forventes i 1987. Vi kunne dog påregne at idrætsanlægget blev liggende, hvor det var. Det tidligere omtalte anlæg i grusgraven måtte anses for at være manet i jorden. Boldklubben fik en pavillon fra Værløse skole, men det krævede meget arbejde at sætte den i stand til benyttelse.

I foråret 1982 henvendte IFV sig til kommunen vedr. afholdelse af en idrættskonference, men kommunen svarede, at de ønskede en fritidskonference. I IFV mente man, at der måtte holdes en idrættskonference inden en fritidskonference.

Forholdet mellem IFV og klubberne blev drøftet indgående. Der viste sig en overvejende stemning for at bevare IFV.

Endelig gennemgik man udbygningsplanerne for idrætsfaciliteter.

Som ny formand valgtes Ove Sahlberg.

Lokalpressen refererede visse politikere, som gik ind for, at hallen i højere grad blev brugt til andet end idræt. IFV var af den opfattelse, at pressen burde have talt med IFV inden omtalen. Kommunen bad om et møde om spørgsmålet, blandt andet begrundet med et afslag fra IFV vedr. udlejning til ikke idræt. Borgmesteren konkluderede, at hallen tilhørte idrætten, men man enedes dog om at se på, om der kunne blive tale om udlejning en anden dag.

Dobbelt-bobbelhallen der i 1981 afløste den lille boblehal. En ny nødløsning, der stod i 4 år

Fritidskonferencen blev udsat indtil videre, da kun ganske få klubber havde reageret. KUA ville i stedet afholde et separat møde med IFV, hvor man ville bestræbe sig på at give realitets-rigtige svar og løfter. Igen anmodedes IFV om at medbringe færdigbehandlede ideer. I slutningen af året mødtes man med KUA. IFV understregede, at man i 10-15 år havde fremlagt diverse planer, der var blevet udsat gang på gang. Iøvrigt viste det sig, at mødet kun var orienterende for KUA, og nyt møde aftales.

I marts 1983 mødtes IFV og KUA igen. KUA understregede, at det var orienterende. Man ville have prioritering, men uden årstal. Igen fremlagde IFV sine ønsker, herunder bl.a. et mindre svømmehalsprojekt, en etapeopdeling af Værløsehal 2-projektet, atletikstadion ved Søndersøskolen og div. anlægsarbejder vedr. fodbold, budo og basketball. KUA sluttede mødet med en henvisning til kommunens dårlige budgetter for de kommende år og ville intet love.

I april indviede Boldklubben sit nye klubhus i den ombyggede pavillon og Centerforeningen arrangerede

Boldklubbens første klubhus 1983 - købt brugt, men nyindrettet til formålet.

show i hallen. I august fremkom der krav om yderligere brandsikring, der ville koste ca. kr. 90.000. Der søgtes om tillægsbevilling.

I oktober kunne man konstatere, at Idrætsklinikken NORDVEST nu var en realitet. IFV havde deltaget i arbejdet fra starten.

Samtidig måtte man gennem Fritidsnævnet konstatere, at der var lange udsigter for en haludvidelse, og det kom da også klart frem i kommunens møde om anlægsbudgettet, der blev vedtaget med store besparelser. Under forhandlingerne frem-

kom der forslag om at undersøge muligheden for at lade både svømmehal og idrætshal opføre som privat byggeri, finansieret af en kreditforening.

Det samme var sket før, nemlig i 1980, og det kom der ikke noget ud af. Det var som om det hele kørte i ring. Den ene plan efter den anden blev afvist og løb ud i sandet. Selv om perioden 1970-83 - ialt 14 år - havde bragt os en boblehal, der senere blev udvidet til en dobbelt boblehal, en Søndersøhal og en skolehal ved Værløse skole, var det kun småjusteringer i

forhold til det egentlige behov. Udvidelserne blev først etableret, når nøden var allerstørst, men hvad blev det til med den helt rigtige løsning?

Alt i alt var det en periode, der havde tæret stærkt på kræfterne og som fik mangan en leder til at sige: »Det er ikke særlig nemt at være frivillig idrætsleder«, eller som en anden udtrykte det: »Labor omnia vincit improbus (udlagt: Utrætteligt arbejde overvinder alt.), men hvornår, ja det kan være et særdeles flydende begreb«.

26 De fem fede år

I februar 1984 orienteredes kredsbestyrelsen om de nyeste halbygningsplaner, som formanden og 1 bestyrelsesmedlem havde forhandlet under hånden med KUA. Disse forhandlinger begyndte allerede i november 1983. Den øvrige bestyrelse var overraskede over fremgangsmåden, men var indstillet på at støtte forslaget, der måtte betragtes som det mest realistiske i lang tid. Byggeriet, som kunne påregnes påbegyndt i år, omfattede en badmintonhal v/Værløsehallen med 14 baner samt en tennishal v/Søndersøskolen med 3 baner. Til kommunen var afleveret en skitsetegning og budget, og det var meningen, at IFV stod som bygherre og Gymnastik- og Svømning havde accepteret den ændrede prioritering af svømmehallen. Nu arbejdede politikerne med sagen, og det forlød, at kommunen var positivt indstillet, men projektet ville tidligst blive til noget i 1985.

I maj måned var forhandlingerne så langt fremme, at det var aftalt, at kommunen betalte renter og afdrag samt øvrige driftsudgifter, der ikke ville stige voldsomt på grund af administrationssammenhæng med Værløsehallen.

Forholdene mellem ledelse, administration og brugere var på den tid temmelig gode. Tidligere uoverensstemmelser var bragt ud af verden, hvilket kredsbestyrelsen opfattede som særdeles positivt især i relation til den store opgave, man stod over for. Som ny formand valgtes Jens Toft.

I juni opfordrede formanden til åbenhed og orienteringspligt i bestyrelsen. Han mente, at vi burde fremstå som en enig forsamling, hvor alle var orienteret om alt. I forbindelse med byggeriet var der enighed om, at Værløseordningen ikke måtte beskæres.

Endelig blev der udpeget 3 bestyrelsesmedlemmer til at deltage i udvalgsarbejdet sammen med 8 kommunale embedsmænd.

I oktober erfarede man, at Kommunalbestyrelsen havde besluttet, at der skulle bygges 2 haller. Byggeprogram udarbejdedes og blev tilsendt 4-5 entreprenører ca. 1. november med returfri 4. januar 1985. Svarene skulle behandles i KUA 14. januar og derefter i Økonomiudvalget, og det forventedes, at byggeriet gik i gang medio marts 1985.

Ved repræsentantskabsmødet i november 1984 fastslog

formanden, at IFV på afgørende måde havde dokumenteret sin berettigelse og styrke som fællesorganisation. Havde vi ikke gjort det i februar i år og havde vi - og først og fremmest Gymnastik og Svømning - ikke vist den fornødne fleksibilitet, da muligheden for nye haller bød sig, havde vi heller ikke fået de nye haller denne gang. Tennishallen blev flyttet til området med grusbane, der var byplangodkendt til haller m.v., og Boldklubben ville i stedet få en ny grusbane.

Borgmesteren havde meddelt IFV, at kommunen kun ville betale 10 mill., medens IFV skulle låne 11 mill., hvoraf Badminton og Tennis

betalte renter og afdrag af 1 mill. kr. Badminton og Tennis skulle selv betale inventar til klublokale og afstod fra at søge etablerings-tilskud dertil i 5 år. Endelig ville Værløseordningen ikke blive berørt af byggeriet.

Januar 1985: 4 firmaer havde afgivet tilbud på hallerne, fra 20-28 mill. kr. og i februar var vinderprojektet udpeget, men tilbudssummen 23 mill. kr. skulle ændres til ca. 21 mill. kr., så økonomien kunne være uændret.

Kommunen ville desuden betale en rådgivende ingeniør til at styre byggefasen, der forventedes afsluttet 31. oktober 1985.

Den nye tennishal - 1985

I løbet af marts var spare-runden stort set i orden og byggeriet godkendt, lånet var optaget, og Boblehallen skulle nedrives i uge 14, da byggeriet skulle starte den 25. marts 1985.

I kommunalbestyrelsen blev afgørelsen truffet med 15 stemmer mod 0. IFV havde netop håbet på, at så mange partier som muligt gik ind for byggeriet.

Efter endnu en besparelsesrunde endte det endelige tilbud på 20,4 mill. kr. og til trods for, at den økonomiske ramme var overholdt, måtte vi opleve, at 7 af de 15 kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke kunne stemme for, da afgørelsens time var inde.

Igen var der fremlagt vedtægtsændringer, der blev livligt diskuteret, men det endte med eenstemmig vedtagelse.

Endelig drøftede man forpagtningsaftalen, da der ville være tale om et helt nyt grundlag. Den gamle kontrakt blev opsagt og en ny forpagter skulle søges.

Boldklubbens nye grusbane blev placeret på den nuværende håndboldbane.

Efter opsigelsen havde forpagteren fjernet eget inventar og forladt hallen, så det var nødvendigt at oprette en »nøddrift«, indtil en ny for-

pagter var fundet. IFV's forslag til P-plads ved hallerne blev vedtaget af kommunalbestyrelsen.

I september fandtes en ny forpagter, og man håbede, at der blev mulighed for at bevilge nye møbler og mere service til cafeteriet.

De nye haller, 1985

De sidste aftaler faldt på plads. Permanente reklamer i hallerne måtte ikke findes, men lejlighedsvis reklamer blev tilladt. Indtægter herfra skulle fordeles med 75 % til klubberne og 25 % til IFV, og den endelige overenskomst med Værløse kommune blev

underskrevet. Trods en strejke tidligere på året, lykkedes det Rasmussen & Schiøtz at afslutte byggeriet til den aftalte tid, og indvielsen kunne derfor finde sted den 17. november 1985.

På det efterfølgende repræsentantskabsmøde sluttede

formanden med et alvorsord om, at der endnu ikke var valgt formand for haludvalget.

Til næste møde i februar 1986 ville store dele af den nuværende bestyrelse trække sig tilbage.

I februar 1986 besluttede man, at vedligeholdelsesudgifterne gradvist blev forøget i de kommende år, for at den gamle hal kunne renoveres snarest muligt. Hallerne havde iøvrigt fået rosende omtale fra mange sider, også udenbys fra.

Igen blev der forelagt vedtægtsændringer, der blev godkendt.

Kommunen ønskede prioritering vedr. renoveringen af den gamle hal, og IFV fremsatte et forslag i 3 punkter, nemlig færdiggørelse udvendig, indvendig maling og ændret belysning.

Det var kommunens hensigt at gennemføre forslaget ved ekstraordinære driftstilskud.

Alle hallerne blev nu vurderet til ialt 25 mill. kr. og renoveringen af den gamle hal kunne sættes i gang, da kommunen bevilgede kr. 200.000,- til formålet.

Efter den nye overenskomst var strukturen i foreningen igen ændret. Kommu-

nalbestyrelsen skulle vælge 2 politikere direkte ind i bestyrelsen. Det gav indsigt for kommunen og mulighed for hurtigere kommunikation for IFV. Strukturen måtte fortsat revideres og eventuelt måtte man overveje, om IFV burde have en forretningsfører.

I slutningen af året var alle mangler på de nye haller blevet afhjulpet.

Januar 1987: Klubberne opfordredes til at finde egne kandidater til bestyrelsen, da flere medlemmer ikke ønskede genvalg.

Renoveringen af den gamle hal var blevet dyrere end budgetteret, men det klaredes ved, at kommunen bevilgede yderligere kr. 200.000,-.

Det udsendte forslag til vedtægtsændringer blev vedtaget på repræsentantskabsmødet, ligesom det blev besluttet at ansætte en forretningsfører.

Den 20. april 1987 blev 25 års jubilæet for hal 1 fejret. Det var en festlig dag, hvor IFV/kommunen kunne fremvise den nyrestaurerede hal for specielt indbudte og for

borgerne. De sidste vedtægtsændringer godkendtes af Værløse kommune.

1988: I årets begyndelse blev Erik Skaksen ansat som forretningsfører for hallerne.

Igen var det ikke muligt at vælge ny formand, før der blev afholdt et ekstraordinært møde. Ny formand blev Arne Knudsen. Sidst på året blev der fremsat ændringsforslag for træner- og instruktørtillskud. Dette kostede Boldklubben kr. 50-70.000 årligt, og noget lignende for Håndboldklubben.

Den gamle hal efter renoveringen - nu til håndbold og fodbold

De første ti år efter haludvidelsen

I begyndelsen af 1989 drøftede man at søge svømmehallen indpasset i forbindelse med en evt. udvidelse af Søndersøskolen.

På forårets repræsentantskabsmøde var det ikke muligt at vælge ny sekretær, og det blev overladt til bestyrelsen selv at konstituere sig til rette.

På formandsmødet i efteråret var der enighed om, at man igen skulle repræsenteres i Fritidsfællesrådet (FFR) for at få indflydelse og information, og sidst på året kun-

ne man konstatere, at det var lykkedes at få indvalgt 2 repræsentanter i FFR.

I februar 1990 fik foreningen igen ny formand: Erwin Cortsen. Om fremtiden forlød det, at man afventede den nye lov om støtte til folkeoplysning, men det var svært at forestille sig, at IFV kunne fortsætte i den nuværende form.

I løbet af foråret nedsattes et haludvalg, der skulle stå for administrationen af Værløsehallerne, dog således at bestyrelsen stadig var øko-

nomisk ansvarlig, men især for at bestyrelsen kunne koncentrere sig om de overordnede idrætspolitiske aktiviteter. Der skulle oprettes et Folkeoplysningsudvalg i stedet for FFR. Klubberne opfordredes til at møde og stemme for, at de nuværende FFR-repræsentanter kom ind i det nye Folkeoplysningsudvalg. Dette lykkedes fuldt ud.

I slutningen af året meddelte kommunen, at man ikke længere ville bekoste udsendelsen af fritidsfællesprogrammet.

1991: IFV besluttede selv at udsende sit idrætsprogram til alle husstande og tage spørgsmålet op overfor kommunen i 1992.

Til vedligeholdelse af hal-komplekset var der kun afsat kr. 130.000 årligt, hvilket var katastrofalt lavt.

Sidst på året konstaterede man, at IFV ved en investering på kr. 40.000 kunne opnå en årlig besparelse på kr. 15.000. Derfor søgtes om en ekstra bevilling til dette.

I januar 1992 ændredes installationen, da kommunen havde bevilget det nødvendige beløb. IFV havde bedt R&S om en vedligeholdelsesrapport, der skulle sendes med til kommunen som bilag til budget for 1993.

I efteråret fratrådte formanden øjeblikkelig på grund af for stort arbejde, og forretningsføreren meddelte, at han ikke ønskede at forny sin kontrakt pr. 31. december 1992.

På grund af at 2 vigtige nøglepersoner afgik næsten samtidig, blev der indkaldt til formandsmøde.

Hovedparten af klubberne gik fortsat ind for bevarelse af IFV, og på et senere ekstraordinært møde valgtes Ib Palmelund til ny formand.

Interiør fra en af de nye badmintonhaller

Da KUA ikke havde betænkeligheder ved, at formand og forretningsfører var samme person, blev formanden tilbudt jobbet som forretningsfører, hvilket han accepterede. Som følge heraf blev haludvalget omgående nedlagt for at undgå dobbeltbehandling.

I 1993 godkendtes IFV's forslag til ændrede regler vedrørende reklamer af Værløse kommune. IFV's andel af reklameindtægten skulle indgå i en pulje, der kunne søges tilskud fra af klubberne, især de mindre.

Tidligt på året fremlagde

formanden en skitse til en handlingsplan for »MINISPORT PÅ TVÆRS«. IFV gik ind for projektet, der senere skulle vise sig at blive en succes.

Projektgruppen vedr. forbedringer på idrætsanlægget fremsatte flg. ønsker: Forbedringer vedr. Boldklubben, udvidelse med haller til tennis og svømning, bedre kursus-, møde- og cafeteria-lokaler.

Unibank lejede hal 1 til aktionærmøde den 8. marts 1994, og håndbold DM for juniorer afholdtes d. 8-10. april 1994.

I foråret 1994 spurgte flere foreninger om optagelse som associeret medlem. Bestyrelsen var åben og ville overveje medlemsskab med særlige rettigheder og kontingent.

Årets efterårsmøde havde meget ringe fremmøde. 1995 startede med den traditionelle nytårsfest for pensionister.

På forårsmødet drøftedes et oplæg vedr. idrætsbyggeri. Det vedrørte udbygning af tennishallen, svømmehal, fodboldklubhus, bevægelses-sale og tilskuerafaciliteter til Basketball.

DGI afholdt juniorlandsløstævne i hallerne 1. april

1995 med 450 deltagere. Senere på året drøftedes udbygningsplanerne med politiske repræsentanter.

I 1996 var et projekt om at lave en video af de gamle smalfilm fra Værløsehallens tilblivelse i 1958-62 så langt fremme, at der blev søgt om tilskud til produktionen. Kommunen bevilgede kr. 15.000 og fra DIF's UFO pulje fik IFV tilsagn om yderligere kr. 10.000. Omkring 1. marts 1996 nedsatte bestyrelsen et hurtigtarbejdende udvalg vedr. et kombinationsbyggeri (Svømmehal og klubhus til fodbold).

Interiør fra cafeteriaet. Besøg af en kinesisk delegation med sportsministeren i spidsen. Vært var DIF

Boldklubbens nye klubhus, 1998

Senere i 1996 bevilgede kommunen kr. 600.000 til svømmehalsrådgivning og kr. 200.000 til rådgivning om fodboldklubhus. Kort efter viste det sig, at situationen om svømmehallen var uklar, medens det så ud til, at klubhuset kunne gennemføres.

I oktober stod det klart, at svømmehallen var udskudt til år 2000.

Samtidig blev videoen »Værløsehallen 1958-1962« præsenteret i Værløse Bio for fuldt hus.

I begyndelsen af 1997 stod det lige så klart, at Boldklubbens klubhus nærmede sig.

Et flertal i Børne- og Kul-

turudvalget samt Økonomiudvalget gjorde bevillingen betinget af, at IF Værløse ville oprette en idrætsfritidsklub. Kredsbestyrelsen vedtog ikke at drive en »idrætsfritter«, men efter svære forhandlinger med borgmesteren blev en bevilling på 8 mill. kr. givet, medens indretning, ca. kr. 400.000 skulle betales af klubben.

I februar afholdtes licitation, der viste sig at blive 1 mill. kr. for dyrt, så byggeriet måtte reduceres med 75 m².

I oktober 1997 var der så rejsegilde på fodboldklubhuset. På samme tidspunkt

beslattede IFV at blive repræsenteret i støttekomiteen vedr. en svømmehal.

Året sluttede med, at IFV kunne konstatere, at der i den kommende 4 års periode var afsat 30 mill. kr. til investering, men de var ikke øremærkede, så IFV skulle konkurrere med andre om en andel.

1998: Formanden blev valgt til næstformand i Folkeoplysningsudvalget.

Fodboldklubhuset blev klar til indvielse d. 26. marts 1998, og IFV bevilgede kr. 10.000 til Svømmehalskomiteen.

I efteråret 1998 havde

kommunen vedtaget investeringsplanen. Formanden omtalte de berørte investeringer: Nyt gulv i Sønderøhallen, nyt gulv i tennishallen, nyt tag på Værløsehal 1 og renovering af svømmesale i Hareskov og Syvstjerneskolene. Endvidere omtalte den vedtagne anlægspulje 1999-2002, ialt ca. 40 mill. kr., især til skolerne. Medlems-tallet var nu over 4000 og hallerne blev vurderet til 32 mill. kr.

Med året 1998 blev de 75 år, som er grundlaget for IFV's jubilæum afsluttet.

Af fremtiden ville man kunne ønske mange ting.

Værløse Gymnastik- & Svømmeklub

Gymnastikken har sin oprindelse i Værløse allerede i 1924, men først i 1958 oprettes der en selvstændig gymnastikafdeling under Idrætsforeningen.

I gymnastikafdelingen undervistes der også i atletik, som kunne bruges for de medlemmer, der gerne ville tage idrætsmærke, ligeledes var der undervisning i musik for garden, der i 1960 fik syet sine første uniformer til

10 medlemmer. Uniformerne blev syet af medlemmer fra dameholdet (gratis).

Oktober 1962 blev Værløsegarden udskilt fra gymnastikafdelingen som en selvstændig afdeling.

I 1968 blev svømmeafdelingen oprettet, og da man også som aktivitet har spillet volleyball besluttedes det i 1974, at volley også skulle være selvstændig.

Gennem disse mange år er

medlemstallet vokset støt og tæller nu ca 1200 medlemmer i gymnastik og svømning. Mange forskellige aktiviteter har gennem årene været afprøvet i vores klub, der i alder spreder sig fra babyer, der er med på familieholdet til medlemmer op i firserne på vore pensionisthold.

Da holdene er fordelt ud på vores skoler og i hallerne, er det svært at samles om et

»rigtigt« klubliv. Gennem årene har der flere gange været håb om en ny svømmehal, men den lader stadig vente på sig, den ville kunne styrke vores klubliv og samtidig give muligheder for nye aktiviteter.

Med vores nye klubblad som startede i 1998, håber vi at fremme interessen for hvad der sker i Værløse Gymnastik- & Svømmeklub.

Værløse Håndboldklub

(VHK) startede i 1937, den 14. marts på et bestyrelsesmøde, hvor det blev besluttet at købe nogle håndboldlove til spillerne.

Selve håndboldspillet i Værløse var startet året før, da Norah Svendsen var begyndt med at afslutte gymnastiktræningen med 10 min. boldspil. Derefter kom en lang tid med organisatoriske ændringer frem til 1975, hvor VHK blev en selvstændig klub.

I de første mange år foregik træningen og kampene udendørs, i 1937 deltog VHK i stævner i Lynge og Helsingør, hvor kampene startede om lørdagen og om aften var der dans. Transporten frem og tilbage foregik på cykel, så spillerne var indkvarteret privat til om søndagen.

Først i 1947 begyndte VHK at træne indendørs, dette foregik i Værløselejrens sal og i 1951 deltog VHK i sin første indendørs turnering i Helsingørshallen.

I april 1962 kunne VHK fejre sit 25 års jubilæum samtidig med ibrugtagning af den »gamle« Værløsehal, som blev bygget ved hjælp fra mange af klubbens medlemmer. Klubben har altid været villig til at yde en frivillig indsats og dette gjorde

sig gældende allerede fra starten, da der ingen rigtige mål var, så lavede en af spillerne dem. Siden hen har klubben lavet sauna og istandsat klublokalet i forbindelse med hallens 25 års jubilæum i 1987.

Samme år fik VHK den »gamle« hal for sig selv og dette gør, at klubben dags dato har gode træningsmuligheder.

I 1961 havde VHK for første gang ungdomshold med i vinterturneringen.

VHK har siden 1968, hvor

Chr. Eriksen, Otto Kroman, Benthe Jarling og Lise Rungsted blev udtaget til amtsholdene, løbende haft spillere med på udvalgte hold.

I sæsonen 1970/71 rykkede damerne op i 3. division og siden har holdet ligget i denne række eller i Danmarksserien, hvor det nuværende hold danner et holdfællesskab med Farum HF. På herresiden lå førsteholdet i mange år og kæmpede i herreserie 2, men i midten og slutningen af firserne rykkede holdet op i Danmarksseri-

en. Dette kunne holdet ikke leve op til, men det nuværende 1. hold er igen rykket op i Danmarksserien.

Spillerne i klubben har altid haft en stor klubfølelse og dette har bl.a. givet sig udtryk i sommerture til Italien og Frankrig, hvor der har været mellem 90 og 110 medlemmer afsted.

Der blev også lavet et godt stykke arbejde ved erhvervsmessen i 1988.

Efter 50 aktive år i klubben fik Per Krarup den 9. maj 1994 overrakt SHF's sølvnål.

34 Værløse Volleyballklub.

Det er ikke kun IF Værløse, der kan fejre jubilæum i 1999. Værløse Volleyballklub har i 1999 været en del af Værløses foreningsliv i 25 år. Volleyball har dog været spillet i mere end 25 år i Værløse, da man siden begyndelsen af tresserne har spillet volley i VSG&I's gymnastikafdeling. Volleyball blev spillet som en »afslapningssport« på udvalgte aftener i gymnastikforeningen. Efterhånden blev det til faste aftener hver uge, og da en tidligere landsholdsspiller i volley, nemlig Ole Bøgeskov Jensen blev medlem af klubben, begyndte man også at deltage i turneringer. Dermed var der også skabt basis for en selvstændig klub, og Værløse Volleyballklub eller VVK blev stiftet d. 24. april 1974.

Kvinder blev først en del af klubben, da klubbens old-boyshold havde deltaget i en turnering på Fyn, hvor der blev spillet mixvolley. Dette blev starten på en stor motionsafdeling for mænd og kvinder i alle aldre.

Allerede fra starten blev der skabt mange traditioner. En af de tilbagevendende begivenheder i klubben er deltagelse i en mix-turnering i Sønderborg, hvor Værløse

og Lyngby var de første klubber fra Sjælland, der deltog i dette stævne, som har været afholdt siden midten af halvfjerdserne.

Udover motionsvolley spilles der også dame- og herrevolley i klubben. Klubben har gennem årene deltaget i KVBK's turnering med skiftende held. De første medaljer blev vundet i sæsonen 79/80, da klubbens andet herrehold blev Københavns-mestre. I nyere tid er det blevet til et Københavns-mesterskab for juniorer (herrer) i sæsonen 1989/90.

Det er også blevet til medaljer i sæsonen 1995/96, hvor klubbens damehold vandt serie 2, og i sæsonen 97/98 vandt dame 2 serie 3. Dette år rykkede dame 1 op i serie 1. I indeværende sæson har Værløse Volleyballklub deltaget med 5 hold i KVBK's turnering, hvilket er det største antal i klubbens historie.

Værløse Volleyballklub har de sidste to år afholdt

et internt beachvolleystævne på banen bagved Søndersø-skolen.

Banen blev anlagt i 1996 af Værløse Kommune. Denne bane er et stort aktiv for klubben, da det giver os mulighed for at spille om sommeren.

Jubilæumsåret har været markeret med et jubilæumsstævne i Søndersøhallen, og der vil blive afholdt både reception og gallafest på selve dagen samme sted.

Festudvalget består bl.a. af klubbens første formand Jør-

gen Christensen, samt endnu et medlem, der har været med i alle 25 år. Det er med fortrøstning, at klubben ser frem til de næste 25 år, da vi har mange unge spillere under 25 år, og er en af de få klubber i København, der ikke har haft en tilbagegang i antallet af medlemmer i denne aldersgruppe. Vores ønsker for fremtiden kunne være vort eget klublokale, samt et sted at spille.

Dame 1 takker for kampen efter at have sikret sig oprykning til serie 1 i 1997/98.

Værløse Billard Klub

Værløse Billard Klub holdt stiftende generalforsamling i januar 1963. Klubben overtog på dette tidspunkt et 1/2-matchbord fra V.S.G. & I. Klubben hed således V.S.G. & I., Billardafdelingen, indtil foreningens navneforandring i 1974 til IF Værløse.

Klubben holdt til i kælderen i den gamle hal. Inden længe blev der indkøbt to 1/1 matchborde, som førte V.B.K. frem i forreste række med hensyn til materiale efter datidens forhold.

Turneringsformerne var ganske anderledes dengang. Divisionsbillard eksisterede ganske enkelt ikke. Man tilmeldte et hold bestående af fem spillere til Sjællands Billard Union, som så placerede holdene i puljer efter det samlede gennemsnit for holdet.

I midten af tresserne blev klubben beriget med et særdeles aktivt medlem, Eskild Hougaard, som hurtigt blev turneringsleder. Han indså, at denne turneringsform var håbløs.

Eskild arbejdede i flere år med at opstille turneringerne, som om de var afviklet i divisionsregi med automatisk op- og nedrykning. Materialet blev sendt til Den Danske Billard Union.

I starten af 70-erne kronedes hans store arbejde med held og turneringsformerne, som vi kender dem i dag blev indført med divisioner og lokale serier. V.B.K. har haft stor indflydelse på billard i Danmark gennem Eskild.

Klubben voksede sig gennem årene stor og stærk og endte i 1. division i 1976. Faktisk var V. B. K. den første forening i Værløse til at opnå denne status, dog i tæt kapløb med badminton, idet det drejede sig om at få timer. Skæbnen ville at begge klubber spillede oprykningskamp den samme søndag. Billard-spillerne nåede tilbage fra København og overværede de sidste kampe i badmintonhallen og blev behørigt hyllet sammen med badmintonspillerne. Borgmester Ernst Ellgaard gratulerede og overrakte vin til alle. Det pudsige var, at ingen vidste, at billardklubben var så tæt på, så nogen har pludselig fået travlt med at fremskaffe flere flasker.

Klubben havde i mellemtiden erhvervet et carambole-

Værløse Billard Klub vinder af D.D.B.U.'s kegleturnering, 2. division-øst 1975-76

bord, som blev flittigt benyttet. Så godt, at der snart kom sjællandsmesterskaber til klubben.

Det var dog problematisk at afvikle holdkampe på et enkelt bord. Det kunne næsten blive en midnatsforestilling.

Det var derfor en stor befrielse, at klubben i efteråret 1986 kunne rykke en etage op og overtage de gamle klubrum efter andre foreninger, der så var rykket over i de nye haller.

Sammenlægningen af de tre klubrum og istandsættelse stod klubbens medlemmer selv for.

Resultatet blev dog overordentlig tilfredsstillende og klubben kunne fejre sit 25-års jubilæum med nye lokaler i Værløsehallen og fem billardborde i stedet for tre.

Ydermere har medlemmerne betalt sidste afdrag på bordene, så klubben i dag er gældfri.

Klubben overtog senere et møderum i tilslutning til lokalerne, så gæsterne kan nyde en kop kaffe efter kampene uden at forstyrre eventuelle dyster.

Interesserede er altid velkomne, der trænes hver eftermiddag samt mandag og torsdag aften.

36 Værløse Badminton

Med kilde i et gammelt klubblad menes der at være spillet badminton i Værløse allerede i 1949. Vi startede som en afdeling af Værløse Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforening. Fra deres protokol fra 2. december 1949 kan man læse: »Håndboldtræningen i Værløselejren påbegyndtes d. 22. oktober 1949. Samtidig var man begyndt at spille badminton samme sted«.

Af referatet fra generalforsamlingen d. 15. december 1949 fremgår, at der var 30 badmintonspillere. Allerede i foråret 1950 blev det første badmintonmesterskab i Værløse afholdt.

Også i 1950 blev gymnastiksalen på Ll. Værløse Skole taget i brug.

Klubben udviklede sig hurtigt, og i de næste år blev kravet om at få egen badmintonafdeling stærkere og stærkere. I 1954 vedtog V.S.G.&I. dette.

Klubben regnes imidlertid først for selvstændig, da den fik egne vedtægter og fik valgt en formand i 1956.

Fra kun at have en enkelt bane i Værløse-lejren, er klubbens historie gået over Ll. Værløse Skole, den første Værløsehal i 1962, Sønder søhallen, boblehallerne og endelig vore nuværende hal-

ler, indviet 1985, ialt 14 badmintonbaner.

Engang havde man planer om at gøre Værløse til én af landets ledende klubber. Og det blev vi. Fra de første 30 medlemmer har vi været landets største klub med over 1600 medlemmer. Medlems-tallet har nu stabiliseret sig til omkring 1100-1200 medlemmer, hvilket indebærer at vi stadig hører til landets allerstørste klubber.

I 1971 forsøgte man at forbedre belysningen i den gamle hal. Man havde åbenbart haft mange uløselige problemer, så på et tidspunkt overvejede man seriøst at ændre farven på badmintonboldene (bolde med lys i har også

været under overvejelse), men efter moden overvejelse konstaterede man, at det ville være lettere at ændre den politiske struktur i Kina, end at ændre farven på en badmintonbold til rød.

Vi har haft alle slags mestre i klubben: Amtsmestre, Sjællandsmestre, Danmarks-mestre, Europamestre og sågar en Verdensmester. Også på lederplan har vi haft folk på ledende pladser i forbundene helt op til landsholdsplan. Også flere af vore ledere har i tidens løb fået idrætspriser bl.a. Værløse Kommunes.

Vort første hold ligger p.t. i elitedivision, men kæmper indædt for at fastholde denne

position. Vort 2. hold ligger i 2. division og 3. holdet ligger i Danmarksserien. Herudover har seniorafdelingen yderligere seks lavere rangerende hold. Veteranafdelingen har yderligere tre hold, der også er blandt landets bedste.

Ungdomsafdelingen spænder vidt med mange hold i Sjællands Badminton Kreds' turneringer.

Både holdmæssigt og individuelt gør vore unge sig til stadighed gældende blandt landets bedste.

Motionistafdelingen er meget stor og ud over adskillige amtshold, kører afdelingen på 26. år Danmarks største interne motionistturnering.

Værløse Boldklub

Som det kan læses i dette skrift, er der blevet spillet foreningsfodbold i Værløse siden 1924. Men i en lang periode omkring den 2. verdenskrig stoppede denne aktivitet.

I 1950 oprettedes en fodboldafdeling under VSG&I. En ændret struktur betød at fodbolden i 1974 blev en selvstændig klub under IF Værløse. Klubben har valgt at bruge 1950 som udgangspunkt for vores eksistens, hvorfor vi til næste år vil fejre klubbens 50 års jubilæum.

På det sportslige område er udviklingen kendetegnet ved

- en stadig større Old Boys Afdeling,
- en større og bredere Seniorafdeling med et stigende antal motionshold,
- en bred velfungerende ungdomsafdeling,
- og en meget svingende og ustabil pige- og dameafdeling.

De sportslige højdepunkter er nok 1. holdets oprykning til Sjællandsserien i 1995, samt da vi med årgang 1973 som kernespillere spillede ynglinge-divisionsfodbold.

Det er kendetegnende, at klubben ikke har været i stand til at holde på de største talenter, hvoraf mange efterhånden er blevet etablerede

divisionsspillere. Fodbolden i Værløse har ført en omtumlet tilværelse, når det drejer sig om baner og klublokaler.

For 50 år siden spillede vi på en bane bag skolen langs Ryetvej.

Siden blev denne bane vendt, så nedlagt, og klubben blev henvist til en græsmark langs Stiager og den lille bane i Jonstrup. Dernæst en bane ved siden af den gamle hal, senere på arealet med de nye haller, for endeligt at lande på de nuværende 4 baner kaldt »Daugaard Ground«, fordi Daugaard plejede banerne til spillernes store tilfredshed. Et politisk ønske om at flytte fodboldklubben

op i grusgraven i Kirke Værløse blev glædeligvis ikke gennemført. Omklædningen foregik lige så mange steder, og ofte under primitive forhold. I 1998 kunne et helt nyt klubhus indrettes, hvorefter fodbolden har fået meget optimale lokaler, og stadion fået en perle af et arkitektonisk bygningsværk.

Denne evige flytning og indretning har været dyr for klubben. Mange aktiviteter er sat i værk for at skaffe penge hertil. Således har vi afholdt bankospil her i byen uafbrudt de sidste 25 år. Desuden har vi stået for Pinsebal og diskoteker. Af egentlige mærkesager i vores klub skal især 2 områder nævnes.

For det første har klubben udgivet et aldeles flot klubblad (i dag benævnt FIV) uafbrudt siden 1971.

For det andet er der i en lang årrække gennemført mange spændende træningslejre og sommerture for vores fodboldungdom, iøvrigt godt bakket op af den selvstændige støtteforening »Ungdoms-vennerne«.

I 1963 dannede Old Boys deres egen klub. Denne adskillelse har givet anledning til en del polemik. Fra 1999 er de 2 klubber atter sammenlagt.

Klubben har 3 æresmedlemmer, Ejvind Daugaard, Erling Rasmussen og Ib Palmelund.

38 Værløse Skytteforening

Værløse Skytteforening har 15 m skydebaner og klublokaler i Værløsehallerne. Foreningen er tilsluttet De Danske Skytteforeninger, Dansk Skytte Union, Dansk Sport Skytteforbund og I F Værløse.

Skytteforeningen er organiseret i 3 afdelinger for henholdsvis senior riffelskydning, junior riffelskydning og pistolskydning.

Værløse skytteforening blev stiftet i 1945 med riffelskydning på militærets skydebane ved Ganløse Ore.

Den 6. juni 1947 blev en 200 m bane indviet i Sofus Nielsens grusgrav ved Kirke Værløse. 200 m banen blev desværre lukket i 1986, da der kom nye miljøkrav til udendørs skydebaner.

Dette har bevirket, at al udendørs træning må foregå på amtets baner på Hanebjerg Skyttecenter i Nr. Herlev.

Indendørs skydningen med riffel startede 6. januar 1951 med indvielsen af en ny 15 m bane på Lille Værløse skole. I 1965 flyttede vi fra skolen til nye 50 m baner i Værløse-

hallen med 8 standpladser. Banerne blev dog senere reduceret til først 25 m og til sidst 15 m.

Skydning med pistol blev startet i 1976. Denne disciplin har vist sig at have stor interesse for skytterne, så stor, at afdelingen i dag er vores største.

Med indkøb af luftvåben i efteråret 1998 gik riffelafdelingen i gang med skydning med luftriffel og i foråret 1999 blev der også indkøbt luftpistoler. Vi har store forhåbninger til dette nye tiltag.

I de sidste par år har vi gjort meget for at forbedre klublokalerne, hvilket også er lykkedes.

I dag har vi hyggelige klublokaler, hvor man kan slappe af og få sig en god snak om sin skydning eller man kan tage sig et spil billard.

Værløse Skytteforening er en af foreningerne i I F Værløse. Hvis du kunne tænke dig at høre mere om os, er du velkommen til at komme ind og få en snak og en prøveskydning.

Fuglekonge og kronprins fra årgang 1947

Skytteforeningens FUGLEKONGER 1946-1998

1946: Poul Madsen
1947: Jens Aage Petersen
1948: Jens Østergaard
1949: A. S. Pedersen
1950: Poul Hansen
1951: Holger Andersen
1952: Poul Madsen
1953: Ejnar Larsen
1954: Hans Olsen
1955: Svend Christensen
1956: Jens Østergaard
1957: Kurt Bredtved Jensen
1958: Rita Nielsen
1959: Carl Frandsen
1960: Ejnar Larsen
1961: Harald Norgaard
1962: Rita Nielsen
1963: Julius Lindhardt

1964: Kaj Nielsen
1965: Kurt Bredtved Jensen
1966: Kjeld Køge
1967: Harald Norgaard
1968: Sofus Nielsen
1969: Harald Norgaard
1970: Jørgen Andersen
1971: Kjeld Rasmussen
1972: Holger Andersen
1973: Jørgen Andersen
1974: Jens Kjeldsen
1975: Einer Gravenhorst
1976: Henning Skafte
1977: Niels Jørgen Hansen
1978: Holger Andersen
1979: Gottwald Rasmussen
1980: Ole Hesselkilde
1981: Per Møller

1982: Ib Christiansen
1983: Leif Trærup
1984: Egon Kristensen
1985: Leif Trærup
1986: Jørgen Andersen
1987: Thomas Hammerum
1988: Niels Steen
1989: Kurt Witt
1990: Ingen
1991: Henrik Norgaard Larsen
1992: Michael Jørgensen
1993: Morten H. Hansen
1994: Mogens A. Hansen
1995: Bjarne Andersen
1996: Ingen
1997: Niels Chr. Pedersen
1998: Camilla Jensen

Hareskov-Værløse Tennisklub

Det hele startede for næsten 75 år siden. Hareskov Tennisklub blev stiftet på et møde på den gamle Hareskov Pavillon den 9. august 1924. Allerede en måned senere havde man fået anlagt en almindelig grusbane på et lånt areal på Skovbovænget. 5 år senere købte man grunden, hvor nu også et lille klubhus var blevet opført. 2 år senere blev kapaciteten fordoblet med bane 2 på erhvervet areal.

De følgende år var præget af både op- og nedgang. Oprettelse af tennisklubber i nabobyerne Bagsværd og Herlev samt krigen med mangel på bolde og sko betød tab af medlemmer. Først i slutningen af 40-erne og begyndelsen af 50-erne kom der rigtig gang i udviklingen samtidig med at begge baner blev omlagt til moderne røde grusbaner og klubhuset moderniseret.

I forbindelse med opførelsen og indvielsen af Værløsehallen i 1962 blev tennis en helårssport. Samtidig blev det indledningen til en tæt kontakt til V.S.G.&I. Efter mange forhandlinger og flere generalforsamlinger blev HT en afdeling under V.S.G.&I den 1. april 1964, efter næsten 40 års selvstændig-

Forår 1995 - det nye klubhus

hed. Da der sideløbende skete en stærk forøgelse af medlemstallet og dermed pres på banerne, blev planerne for et tennisanlæg i Værløse udviklet. I 1968 blev de første 3 baner - anlagt af kommunen - taget i brug, samtidig med at klubben selv opførte klubhuset. I de følgende år blev antallet af baner forøget i takt med behovet. Senere er anlægget udbygget med ialt 10 baner, og klubben har selv etableret lysanlæg på 7 af banerne. Klubhuset er blevet udvidet flere gange, senest i 1995. I dag råder HVT over et meget smukt og velfungerende tennisstadion i Værløse, 2 "gamle" baner i Hareskovby samt 2 baner ved Søndereskolen. Indendørs er udviklingen gået fra ingenting via den »gamle«

Værløsehal + timer i andre haller over den første boblehal, dobbeltboblens og til de nuværende Værløsehaller med en tennishal med 3 baner, omklædning og klublokale.

I de første 25 år var turnerings-tennisen begrænset til venskabs- og klubkampe - f.eks. Hareskov Cup - mod naboklubber og klubber i København. Først efter at klubben i 1948 var blevet medlem af union og forbund, kom der rigtig gang i udviklingen.

Deltagelse i individuelle sjællands-, provins- og danmarksmesterskaber, holdturneringer fra 1960 samt diverse åbne turneringer i ind- og udland. Det er blevet til flere danske mesterskaber i senior, junior og veteran. Ligeledes

har klubben været smukt repræsenteret på adskillige landshold ved verdens-, europa- og nordiske mesterskaber såvel på senior-, som junior- og veteranhold.

HT kvalificerede sig første gang til danmarksturneringens 3. division i 1972. I 1999 spiller klubbens 1. hold i 2. division udendørs og i 1. division indendørs. Endvidere deltager følgende hold på Sjælland: 2 senior, 1 yngre old boys/girls, 2 old boys/girls, 1 veteran, 4 junior samt 2 motionister.

Klubben har med succes lagt anlæg og haller til afholdelse af danmarksmesterskaber for seniorer (2), veteraner (2) og ungdom, utallige nordsjællands- og sjællandsmesterskaber, nordiske damelandskampe, landskamp mod Holland, ungdomslandskamp mod Sverige, samt opvisningskampe med deltagelse af topspillere.

Lokalt arrangeres der hvert år bl.a. klubmesterskaber ude og inde for seniorer og juniorer, stærk-svag, nytårs- og påskestævner samt ikke mindst landets største udendørs motionistturnering.

HVT er en levende klub med meget fine faciliteter og gode medlemstilbud bl.a. med instruktion og træning.

40 Værløse Bordtennisklub af 1972

Værløse Bordtennisklub af 1972, i daglig tale VBT72, blev som navnet antyder stiftet i 1972. Den stiftende generalforsamling blev afholdt den 23. februar 1972, og der var mødt ca. 70 frem, hvoraf de fleste var juniorer. Efter en kort orientering fra en af klubbens initiativtagere, gik han over til en gennemgang af klubbens love, som herefter blev ensstemmigt vedtaget. Der blev valgt en bestyrelse, og klubbens første formand blev Martin Lund-Petersen. Det blev vedtaget, at spille på de fire lånte borde mandag, tirsdag, onsdag og torsdag fra 18,30-22,00.

Senere samme år fik klubben uddannet sin første instruktør, Leif Hansen, og man fandt frem til, at klubdragten skulle være røde bukser og rød trøje. Til turneringsstarten i efteråret 1972 blev der tilmeldt 3 drengehold, 1 juniorhold og 1 seniørhold.

Dette holdantal var nogenlunde konstant op gennem 70'erne, og antallet af medlemmer toppede i 1976 med 95 medlemmer. Herefter var der en jævn tilbagegang på medlemssiden med deraf følgende færre holdtilmeldinger, og fra 78 og frem har

klubben haft maksimalt 3 hold tilmeldt.

80'erne var ikke gode ved klubben, og ungdomsspillere forsvandt stille og roligt. Klubbens seniorspillere havde for de flestes vedkommende spillet i mange år i klubben, og kendte hinanden godt. Det sociale aspekt af sporten var i højsædet, og resultaterne kom i anden række. Alt i alt betød det, at betegnelsen »bordtennis = kældersport« kom til at passe lidt for godt for på VBT72, som gennemlevede 80'erne i relativ ubemærket-hed. Erik Pedersen, der har været med siden klubben blev stiftet, blev formand i 1980 og han har holdt fast ved den post siden. Godt gået, Erik.

Klubben har op gennem 90'erne mistet mange af de »gamle« medlemmer, og råder kun over 10 aktive seniorer. Klubsammensætning bærer præg af, at bordtennis ikke har den store appel hos tidens unge, og klubben råder ikke over nogle spillere, der er under 28 år.

90'erne betød oprykning fra serie 4 til serie 2, og sæsonen 97/98, der spille-mæssigt har været klubbens hidtil bedst, kulminerede med 1. holdets oprykning til

Kaj Jeppesen (t.v.) og Flemming Bøg på hjemmebane (Søndersøskolen)

serie 1 efter en meget spændende oprykningskamp, hvor kampresultatet 9-9 betød, at der skulle tælles sæt (21-21) og derefter bolde, inden det blev afgjort, at VBT72 havde vundet sølle en bold mere end modstanderen.

Den forgangne sæson har været en blandet fornøjelse, og kulminerede med 1. holdets nedrykning til serie 2. Eneste opmuntring var old-boysholds sølvmedalje i Old Boys B-rækken og oprykning til A-rækken.

For at udbrede kendskabet

til bordtennis, og få flere børn og unge til at spille afholdes der i foråret 1999 en Pondus Ungdoms Cup for børn op til og med 13 år. Det er et lille kommunemesterskab, hvor tre af kommunens skoler deltager.

Fremtiden for klubben kan man kun spå om, men det er klubbens ønske at blive mere synlig. Ovennævnte arrangement er et tiltag, og håbet om permanente lokaler nær andre sportsaktiviteter et andet.

Værløse Selvforsvars Klub

Værløse Selvforsvars Klub startede i 1975, som interessegruppe på Syvstjerneskolens. Stifter af klubben var Willy Holm 2. Dan jiu-jitsu.

Willy Holm skabte i sin tid som formand et godt samarbejde med andre selvforsvars klubber, og det gode omdømme, som klubben har i dag. Værløse Selvforsvars Klub har altid været en børnenes klub.

Klubben har som en af de få selvforsvars klubber i Danmark et program specielt tilegnet undervisningen af børn.

Klubben startede på Syvstjerneskolens, men rykkede senere til Egeskolens som i mange år har været rammen for al aktivitet i Værløse Selvforsvars Klub. I en kort årrække havde klubben hold på Egeskolens, Syvstjerneskolens og Hareskov Skole.

Nu har klubben hold på Egeskolens samt i Værløse hallerne.

Klubben har 2 gange arrangeret internationale kurser i selvforsvar, med udenlandske instruktører og næsten 100 deltagere.

Siden 1985 har klubbens instruktører med mellemrum rejst på studieophold til Japan for at dygtiggøre sig i selvforsvar.

I 1993 rejste 3 medlemmer fra klubben til Japan for at deltage i en international konference og opvisning i selvforsvar.

Den type selvforsvar som der undervises i, er den velkendte jiu-jitsu.

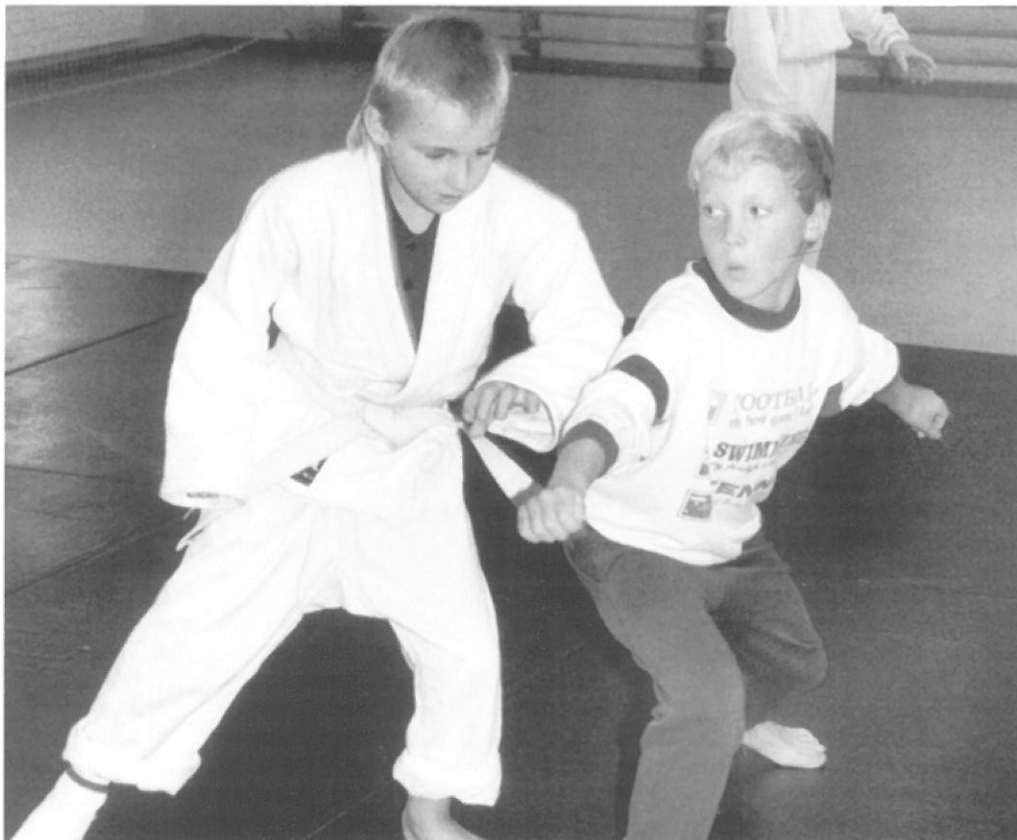
Jiu-jitsu er samuraiernes

selvforsvarssystem, et system som ikke kræver styrke, men teknik for at overvinde en modstander.

De selvforsvarsteknikker der undervises i på klubbens børnehold indeholder hverken slag, spark eller farlige låse og kast.

I det daglige lægger klubben vægt på at fungere godt socialt og at lære eleverne vigtigheden af hjælpsomhed og godt kammeratskab.

Klubben optager elever hele året.

42 Idrætsforeningen af 1998

Idrætsforeningen af 1998. blev stiftet den 9. oktober 1998 og optaget i IF Værløse den 26. nov. 1998.

Formålet er at styrke inter-

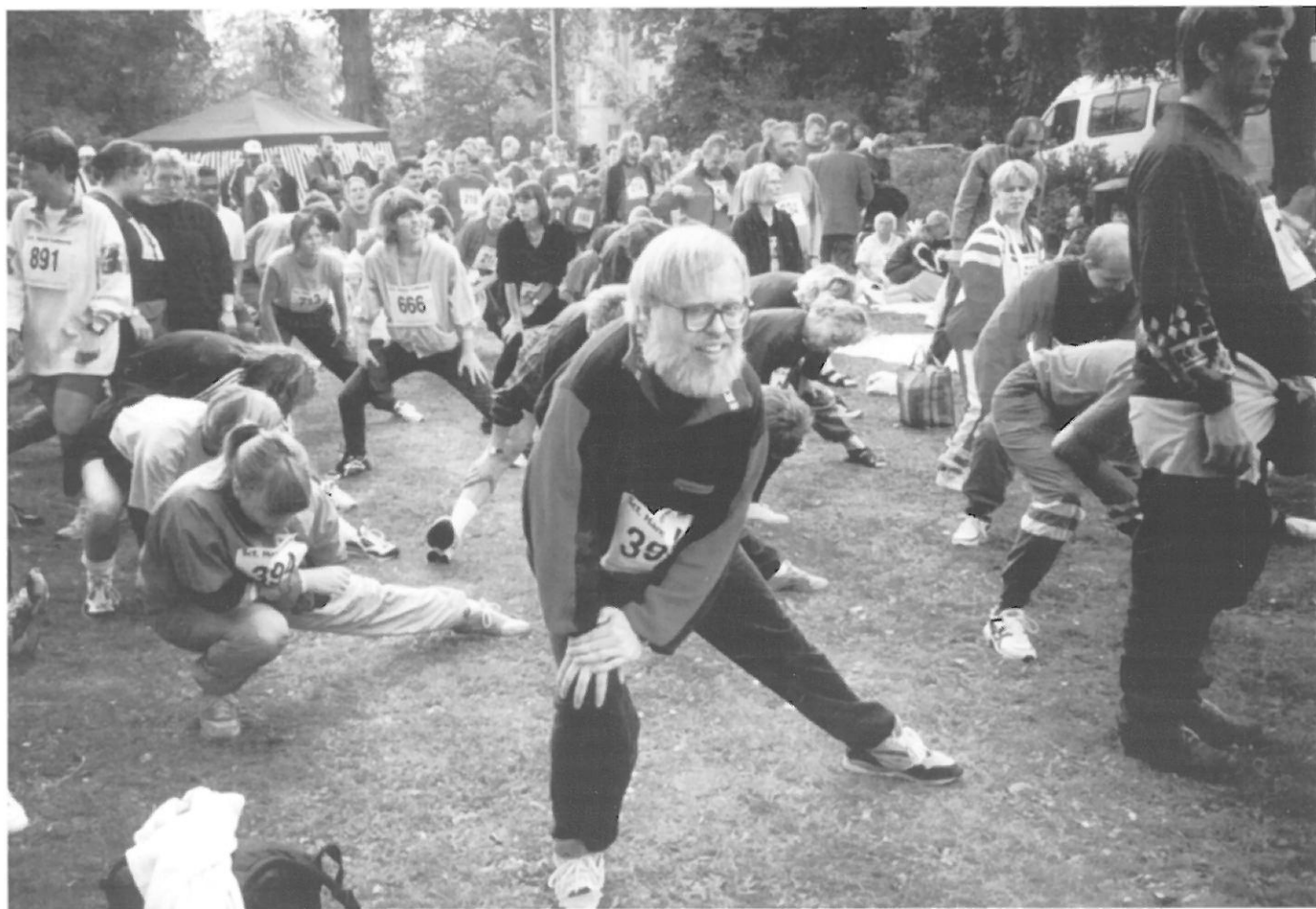
essen for sport blandt psykisk syge og deres pårørende.

Foreningen har kontakter til andre foreninger og være-

steder i Værløse, Ballerup, Farum og Herlev som man forsøger at få et nært forhold til, med idræt som nøgleord.

På nuværende tidspunkt er

der aktiviteter inden for boldspil, floorball, badminton og idrætslege, m.m.

Fremtiden

IF Værløse er en hovedforening uden medlemmer. Medlemsskabet gælder de for tiden 11 tilknyttede klubber. Det er således klubberne, der skal udpege og skaffe ledere til løsning af fællesskabets mange opgaver.

Det synes ikke nemt. Der er et ringe fremmøde til IFV's møder, der er ofte ubesatte pladser i Kredsbestyrelsen og der er ikke kræfter i de enkelte klubber til også at medvirke i de tværgående aktiviteter.

Skal strukturen ændres, og til hvad?

Skal den idrætslige overbygning afløses af et idrætssamvirke for alle 36 idrætsforeninger i kommunen?

Skal den foreningsvalgte kredsbestyrelse erstattes af en ren administrativ organisation med en direktør som den ansvarlige?

Eller kan vi gennem vedtægtsændringer forpligtige de tilknyttede klubber til en mere aktiv rolle i fælles anliggender?

Det må være en af fremtidens hotteste opgaver at få løst.

Klubbernes daglige drift er meget afhængig af den kommunale støtte. I en kort årrække var kommunens tilskud til foreningerne (Vær-

løseordningen) ganske god sammenlignet med andre kommuner. Det er ikke længere tilfældet. Konsekvenserne af denne lave prioritering betyder dels større egenbetaling, dels et belastende arbejde med at skaffe andre indtægter.

Vi tvinges til at bruge lederkræfter på administration på bekostning af arbejdet med hver vores hjerte-idrætsgren.

Mængden og kvaliteten af idrætsfaciliteter vil også være et vigtigt tema for idrættens udvikling i Værløse. Og idrættens ønskeseddel er alenlang. Her er vi i knaldhård konkurrence på 2 fronter. Indenfor kommunens

grænser er vi oppe mod andre store kommunale anlægsbehov.

I vores nabokommuner bygges idrætsfaciliteter, og der ydes støtte af ganske mærkbare størrelser i disse år. Det betyder, at vores medlemmer skifter klub til billigere og bedre steder. Vores ledere og trænere er bekymret og ærgelige over, at se det, de har fået bygget op, gå i opløsning.

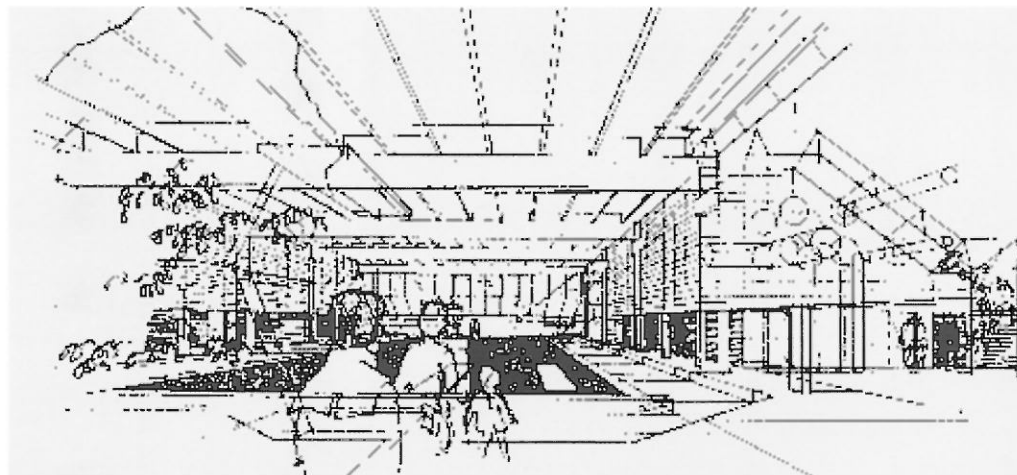
Ønsket om en svømmehal i Værløse er vel det værste eksempel på træghed og modløshed. Denne historie fortæller tydeligt om de mange ressourcer, der er brugt på sagen og om vores kamp for at kunne fastholde de unge

svømmere. Vi bør kunne tilbyde konkurrencesvømning og mere kreativ leg i vandet. Dette er der selvfølgelig ikke mulighed for i de små svømmebade. Det må være foreningens store ønske og mål for fremtiden, at indgå i et tæt og konstruktivt samarbejde med kommunen om udbygningen af idrætsfaciliteter herunder at foretage den nødvendige prioritering.

Det er mit håb, at foreningen må blive en sund og driftig organisation til gavn for borgerne i Værløse kommune og til glæde for medlemmerne i vores klubber.

Ib Palmelund

Skitse fra vinderprojekt til en svømmehal, 1979

44 Foreningens »blå bog«

Karl Sørensen
Bestyrelsesformand i 1924

Aksel J. Ougaard
Bestyrelsesformand fra 1924
til 1932. Æresmedlem

Albin Schlütter
Bestyrelsesformand fra 1932
til 1934. Fodboldleder.

Svend Christensen
Bestyrelsesformand fra 1934
til 1936. Æresmedlem.

Bent Stevns
Bestyrelsesformand fra 1936
til 1943. Æresmedlem.

Torben Ougaard
Bestyrelsesformand fra 1943
til 1945.

Jens Nielsen
Bestyrelsesformand fra 1945
til 1946.

Poul Hansen
Bestyrelsesformand fra 1946
til 1954

Foreningens »blå bog«

45

Kurt Bredtved Jensen
Bestyrelsesformand fra 1954
til 1963. Æresmedlem.

Preben Wardil
Bestyrelsesformand fra 1963
til 1966.

Hans Boe Nielsen
Bestyrelsesformand fra 1966
til 1972.

Bent Damsgaard-Sørensen
Bestyrelsesformand fra 1972
til 1975 og fra 1979 til 1982.

Kurt Baden
Bestyrelsesformand fra 1975
til 1978.

Egon Staniok
Bestyrelsesformand fra 1978
til 1979.

Ove Sahlberg
Bestyrelsesformand fra 1982
til 1984.

Jens Toft
Bestyrelsesformand fra 1984
1988.

46 Foreningens »blå bog«

Arne Knudsen
Bestyrelsesformand fra 1988
til 1990

Erwin Cortsen
Bestyrelsesformand fra 1990
til 1992

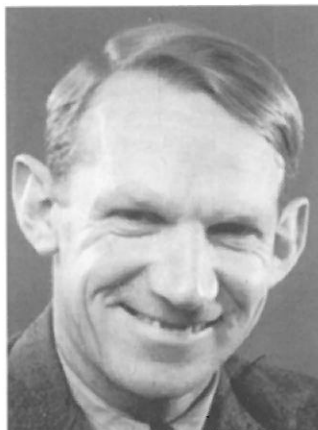
Ib Palmelund
Bestyrelsesformand fra 1992.

Foreningslogo efter 1975,
udført af
tegner Mogens Alleslev

Jens Peter Jensen
Æresmedlem.

Ove Damsgaard-Sørensen
Æresmedlem.

Jens Østergaard
Æresmedlem i 6. hovedkreds
under F.A.S.G. & I.

Ejvind Daugaard
Æresmedlem

Foreningens »blå bog«

47

ÅRETS IDRÆTSPRIS

1964: Inger Buchwald	Tennis
1965: Junior 1	Fodbold
1966: 3. serieholdet	Badminton
1967: Pigeholdet	Gymnastik
1969: Inger Buchwald	Tennis
1970: Juniorholdet	Badminton
1971: Lone Rungsted	Håndbold
1973: Juniorholdet	Håndbold
1974: Pigeholdet	Basketball
1975: Pernille Skjøt	Badminton
1976: 2.div. holdet	Billard
1977: Flemming Delfs	Badminton
1978: Dameholdet	Basketball
1979: Tom Pietraszek	Billard
1980: Herre, senior 1	Basketball
1984: Dame, senior 1	Basketball
1985: Dame, senior 1	Håndbold
1987: 1.division, dame senior	Basketball
1988: 1. herrehold	Håndbold
1989: Anders Sørensen	Fodbold
1990: Mini drengeholdet	Basketball
1991: Thomas Maale	Fodbold
1992: Charlotte Aagaard	Tennis
1993: Jens Erik Holst	Fodbold
1994: Herre junior	Håndbold
1995: Herre senior 1	Fodbold
1996: Herre senior 1	Basketball
1997: Charlotte Sandgren	Tennis
1998: 1. seniorholdet	Badminton

ÅRETS LEDERPRIS

Roklubben Furesø's Åreskrus

1974: Per Krarup Pedersen	Håndbold
1975: Erling Rasmussen	Fodbold
1976: Bent Damsgaard-Sørensen	IFV
1977: Holger Andersen	Skydning
1978: Gerda Pedersen	Gymnastik/Svømning
1979: Ejvind Daugaard	Fodbold
1980: Poul Jacobsen	Håndbold
1981: V.B.'s Banko-hold	Fodbold
1982: Bent Damsgaard-Sørensen	IFV
1983: Jørgen Dan	Tennis
1984: Poul Erik Jensen	Gymnastik/Svømning
1985: Ove Sahlberg	Fodbold
1986: Inger Olsen	Badminton
1987: P.B. Jørgensen	Badminton
1988: Jutta Steenberg	Basketball
1989: Ib Palmelund	Fodbold
1990: Birger Dahl	Håndbold
1991: Jørgen Dan	Tennis
1992: (Ikke uddelt)	
1993: Flemming Schack	Fodbold
1994: Kirsten Boysen	Gymnastik/Svømning
1995: Hanne Fisker Jensen	Badminton og IFV
1996: Anette Bang	Håndbold
1997: Andreas Nielsen	Fodbold
1998: Henning Rasmussen	Fodbold

